Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXV, SERIA II, NR. 6219 | 8 PAGINI – 30 BANI | SÎMBĂTĂ 17 MAI 1969

La lucrările de întreținere a culturilor să fie angajate:

TOATE MIJLOACELE ȘI FORȚELE EXISTENTE

Ing. PETRU MOLDOVAN
prim vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii

Lucrările agricole din această primăvară s-au desfășurat în condiții cu totul deosebite de ceilalți ani. Iarna mai prelungită și primăvara capricioasă au întîrziat începerea lor în cea mai mare parte a țării și au redus cel puțin la jumătate perioada normală de însămînțări. Folosind din plin capacitatea tractoarelor și mașinilor agricole, prin eforturi susținute depuse de toți muncitorii, tehnicienii și inginerii din întreprinderile agricole de stat, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii și de către țărănimea cooperatistă, s-a reușit ca semănatul tuturor culturilor să fie, la această dată, terminat în toată țara, fără a se depăși perioada optimă, exceptînd unele terenuri — și acestea din cauza excesului temporar de umiditate — care vor trebui însămînțate cu porumb sau plante furajere pe măsură ce se vor crea condiții favorabile.

Beneficiind de buna aprovizionare cu apă a solului și de încălzirea timpului, toate culturile au răsărit bine, au o densitate normală și au pornit viguroase în vegetație. De asemenea, culturile de grîu se prezintă foarte bine și bine pe 86 la sută din suprafața cultivată în întreprinderile agricole de stat și de 81 la sută în cooperativele agricole de producție; pe restul suprafețelor, datorită aplicării de îngrășăminte chimice și efectuării lucrărilor de îngrijire, s-au creat condițiile necesare pentru redresarea vegetației și obținerea producțiilor prevăzute.

De aici înainte, soarta producțiilor ridicate depinde numai de timpul și modul cum vor fi aplicate lucrările de întreținere a fiecărei culturi. Efectuarea acestor lucrări la timpul necesar și la un nivel calitativ superior are ca scop, în condițiile acestui an cu multă umiditate, distrugerea crustei și a buruienilor, asigurarea în mod diferențiat a densității

(Continuare în pag. a III-a)

PLURIVALENȚA DIALOGULUI

COMITETUL U.T.C. — COMITETUL DE DIRECȚIE

De la crearea comitetelor de direcție a trecut un an. A fost suficient acest interval pentru a confirma deplina concordanța a noului sistem de conducere — avînd la bază principiul muncii colective — cu complexitatea tot mai accentuată a proceselor din economic.

Cum colaborează organizația U.T.C. din întreprindere cu comitetul de direcție? O întrebare - al cărei răspuns comandă nemijlocit amplitudinea eficienței pe mai multe planuri. Este știut ca în orice unitate economică tinerii constituie o prezență masivă. Datori să participe la transformarea în realitate a hotărîrilor luate de comitetul de direcție, tinerii din întreprinderi se pot considera în același timp, corespunzător posibilităților lor, verigă importantă în sistemul informațional al acestuia, partener in fundamentarea deciziilor. Lucru perfect posibil dacă ținem cont de faptul că organizația U.T.C., prin secretarul său, beneficiază de invitația permanentă la masa de lucru a comitetului de direcție. Totul depinde, așa cum arătam, de plurivalența și soliditatea relației: comitet de direcție — comitet U.T.C. Analiza efectuată la uzina bucureșteană „23 August" ne prilejuiește o serie de considerații pe această temă.

Tînărul operator chimist Camil Pascaru de la Combinatul de îngrășăminte cu azot Piatra Neamț, secția amoniac, este șeful unei echipe de trei tineri. Atenția și priceperea de care dă dovadă la supravegherea instalațiilor, i-a atras aprecierea întregului colectiv

Foto: O. PLECAN

— Este firesc ca colaborarea între cele două organe de conducere din întreprindere să se desfășoare pe terenul de interferență al problematicii încredințată spre soluționare fiecăruia dintre ele, ne explică tovarășul ing. VICTOR BEȘA, membru în comitetul de direcție, director cu producția. În întreprindere, aceasta înseamnă organizarea procesului de producție, unde tinerii sînt participanți nemijlocit la desfășurarea lui, preocuparea pentru formarea și perfecționarea cadrelor, recrutate în marea majoritate din rîndul tineretului, disciplinarea sub toate aspectele a salariaților noștri mulți dintre ei uteciști, alții apropiați de vîrsta lor.

Pentru a ilustra că în acest spirit își ordonează preocupările comitetul U.T.C. pe întreprindere putem aduce numeroase exemple. Ne mărginim la unul singur. În secția prelucrări locomotive, colectiv în majoritatea sa tînăr, s au ivit serioase necazuri. Concentrîndu-și atenția asupra acestui compartiment foarte important, organizația U.T.C. a izbutit să imprime corecturi vizibile în educația tinerilor care lucrează aici, în rezultatele lor în producție. Nici nu este de mirare în acest context consecvența cu care conducerea tehnico-administrativă a uzinei, convinsă prin fapte de competența organizației U.T.C., îi solicită intervenția în diferite împrejurări.

Căutind modalitățile prin care comitetul U.T.C. vine în contact cu preocupările, operative și de perspectivă, ale comitetului de direcție, ajungem fără ocol la principala formă: prezența secretarului U.T.C. la ședințele de lucru ale acestuia.

— Invitat alături de membrii comitetului de direcție — ne spune tovarășul ing. MARIN ENACHE, secretarul comitetului de partid pe uzină — secretarul comitetului U.T.C. are, înainte de orice, posibilitatea de a fi la curent cu toate problemele ce pot, ce trebuie să constituie punctul de plecare în acțiunile educative pe care organizația în ansamblul său le întreprinde. Să nu uităm însă ca lui i se oferă astfel prilejul de a-și exprima — deci fără a avea drept de vot — punctul de vedere pe marginea oricarei probleme discutate.

Și mai înainte secretarul comitetului U.T.C. din întreprindere participa la diferitele ședințe, pe probleme diverse, organizate de către conducerea uzinei. Acum, însă, această participare capătă și un caracter angajant din partea secretarului U.T.C. Primind cu cîteva zile înainte tematica ce urmează a fi discutată, el are obligația să evite „fotoliul de onoare", consacrat în asemenea împrejurări. Cum valorifică comitetul U.T.C. avantajul ce i se oferă?

— Am să mă refer la ultima ședință a comitetului de direcție, exemplul avîndu-l mai proaspăt în memorie — ne spune DUMITRU BADEA, secretarul comitetului U.T.C. coordonator pe uzină. S-a luat în discuție activitatea de la secția prelucrări locomotive. Șezusem acolo mai multă vreme în perioada anterioară, cunoșteam destul de bine situația existentă. Ținusem să informez președintele comite-

N. UDROIU

(Continuare în pag. a III-a)

Masa rotundă a „Scînteii tineretului"

ABSENȚA TEMPERATURII MORALE ȘI IMPLICAȚIILE EI

COLOCVIU ETIC LA CARE IAU PARTE:

• conf. univ. dr. ION STANCIU, director adjunct al Institutului de Științe Pedagogice • GEORGE ANTONIU, judecător la Tribunalul suprem • EMIL GEORGESCU, procuror, șef de secție la Procuratura municipiului București • VARTAN ARACHELIAN, ziarist.

[illegible] de indiferență ma- [illegible] locuri de interes [illegible] de transport [illegible] sălilor de [illegible] cli- [illegible] *tot ce caracterizează, în covîrșitoarea majoritate a cazurilor, relațiile cotidiene pe care le stabilim în diverse situații. Discuția de față își propune să demonstreze complicitatea prin care indiferența încurajează faptele mai grave sau mai puțin grave ce contravin normelor eticii noastre și este, în intenția redacției, o necesară prefață a unei dez[illegible] își propune să divulge nocivitatea absen[illegible] morale.*

[illegible] cu un fapt astfel [illegible] [illegible]

din conducerea celor două unități n-a luat măsuri de a sincroniza circulația pe această cale ferată, din care cauză un muncitor a fost grav rănit, trebuind [illegible] se amputeze un picior. In [illegible] anchetei s-a observat că [illegible] conduceri au început [illegible] de securitate a [illegible]

IERI, pe Stadionul Tineretului, s-a dat startul în finalele campionatelor universitare

(Citiți amănunte în pag. a 7-a)

ÎN PAG. A 4-A:

• *FLACĂRA VIE A TRADIȚIEI*

— File din istoria mișcării de tineret din România

DIN ACTIVITATEA UNIUNII TINERETULUI COMUNIST ÎN ANII CRIZEI ECONOMICE (1929 - 1933)

VIZITA ÎN U.R.S.S. A TOVARĂȘILOR NICOLAE CEAUȘESCU ȘI ION GHEORGHE MAURER

La plecarea din Moscova, pe aeroportul Vnukovo

Pe baza acordului comun dintre conducătorii de partid și de stat ai Uniunii Sovietice și ai Republicii Socialiste România, la 16 mai au plecat la Moscova într-o vizită de prietenie tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, și Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri. Au plecat, de asemenea, tovarășii Ilie Verdeț, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Manea Mănescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Stat, Vasile Vlad, membru supleant al C.C. al P.C.R., șeful secției relații externe a C.C. al P.C.R.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, au fost prezenți tovarășii Gheorghe Apostol, Emil Bodnaraș, Chivu Stoica, Paul Niculescu-Mizil, Virgil Trofin, Maxim Berghianu Florian Dănălache, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Petre Lupu, Gheorghe Rădulescu, Gheorghe Stoica, Vasile Vîlcu, Ștefan Voitec, Iosif Banc, Petre Blajovici, Emil Drăgănescu, Mihai Gere, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Vasile Patilineț, vicepreședinți ai Consiliului de Stat și ai Consiliului de Miniștri, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești.

Au fost de față A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei.

*

La Moscova, pe aeroportul Vnukovo, înalții oaspeți au fost întîmpinați de tovarășii L. I. Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., A. N. Kosighin, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., K. F. Katușev, secretar al C.C. al P.C.U.S., V. N. Novikov, membru al C.C. al P.C.U.S., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, A. A. Gromiko, membru al C.C. al P.C.U.S., ministru al afacerilor externe, K. V. Rusakov, membru al Comisiei Centrale de revizie a P.C.U.S., și alte persoane oficiale.

Au fost de față ambasadorul României la Moscova, Teodor Marinescu, și membri ai ambasadei.

CU PRIVIRE LA VIZITA ÎN U.R.S.S. A CONDUCĂTORILOR DE PARTID ȘI DE STAT AI ROMÂNIEI

Pe baza acordului comun dintre conducătorii de partid și de stat ai Republicii Socialiste România și ai Uniunii Sovietice, în ziua de 16 mai, la Moscova a avut loc o întîlnire între tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, și tovarășii Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., Alexei Kosighin, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

La întîlnire au participat din partea română tovarășii Ilie Verdeț, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Manea Mănescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Stat, Vasile Vlad, membru supleant al C.C. al P.C.R., șeful Secției Relații Externe a C.C. al P.C.R., și Teodor Marinescu, ambasadorul Republicii Socialiste România în U.R.S.S.

Au participat, de asemenea, din partea sovietică tovarășii K. F. Katușev, secretar al C.C. al P.C.U.S., V. N. Novikov, membru al C.C. al P.C.U.S., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, A. A. Gromiko, membru al C.C. al P.C.U.S., ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., K. V. Rusakov, membru al Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S., șef de secție la C.C. al P.C.U.S.

În cadrul întîlnirii, care s-a desfășurat într-o atmosferă tovărășească, a avut loc un schimb de păreri, multilateral, sincer, în probleme de interes reciproc, privitoare la mișcarea comunistă și muncitorească mondială și la problemele ale situației internaționale, inclusiv la sarcinile luptei pentru pace și securitate în Europa. Părțile au analizat, de asemenea, probleme ale relațiilor bilaterale dintre U.R.S.S. și Republica Socialistă România și au reafirmat hotărîrea lor de a întări relațiile de prietenie sovieto-române.

Biroul Politic al C.C. al P.C.U.S. și guvernul U.R.S.S. au oferit un prînz în cinstea conducătorilor de partid și de stat români.

PLECAREA DIN MOSCOVA

Vineri seara, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer și ceilalți conducători de partid și de stat români au părăsit Moscova, plecînd spre patrie. Pe aeroportul Vnukovo, împodobit cu drapelele de stat ale României și Uniunii Sovietice, oaspeții români au fost salutați de tovarășii Leonid Brejnev, Alexei Kosighin, Konstantin Katușev și de alte persoane oficiale sovietice.

Au fost prezenți, de asemenea, Teodor Marinescu, ambasadorul României la Moscova, și membri ai ambasadei.

ÎNAPOIEREA LA BUCUREȘTI

Vineri seara, tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, și Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri, împreună cu tovarășii Ilie Verdeț, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Manea Mănescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Stat, și Vasile Vlad, șef de secție la C.C. al P.C.R., care au făcut o vizită de prietenie în U.R.S.S., s-au înapoiat în Capitală.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți tovarășii Gheorghe Apostol, Emil Bodnaraș, Chivu Stoica, Paul Niculescu-Mizil, Virgil Trofin, membri și membri supleanți ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., secretari ai C.C. al P.C.R., vicepreședinți ai Consiliului de Stat și ai Consiliului de Miniștri, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești.

Au fost de față A.V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei.

TELEGRAMĂ

De la bordul avionului, tovarășii Nicolae Ceaușescu și Ion Gheorghe Maurer au adresat tovarășilor L. I. Brejnev și A. N. Kosighin următoarea telegramă:

Părăsind teritoriul țării dumneavoastră, vă adresăm mulțumirile noastre cordiale pentru ospitalitatea tovărășească de care ne-am bucurat, în timpul șederii la Moscova și vă transmitem dumneavoastră și întregului popor sovietic urări de noi succese în construcția comunismului.

actualitatea

UN OBIECTIV CARE VĂ INTERESEAZĂ

În construcţie: „EXPOZIŢIA REALIZĂRILOR ECONOMIEI NAŢIONALE"

La 23 August, o dată cu sărbătorirea celei de a XXV-a aniversări a Eliberării patriei, se va deschide „Expoziţia realizărilor economiei naţionale". În perimetrul vechii expoziţii de lîngă Casa Scînteii s-a deschis, în acest scop, un adevărat şantier. Despre noile lucrări şi proporţiile lor ne-a oferit cîteva date sugestive tovarăşul Claudiu Popeşteanu, directorul expoziţiei.

— Pînă la 15 iulie — ne-a declarat interlocutorul — trebuie să fie gata noul pavilion, de 5000 metri pătraţi, şi toate platformele de exponare în aer liber, astfel încît, la sfîrşitul lucrărilor, expoziţia va avea o suprafaţă de circa 70.000 m pătraţi — din care jumătate acoperiţi — ceea ce înseamnă că va avea o capacitate dublă faţă de expoziţia din 1964.

— Ce va fi nou — în ceea ce priveşte serviciile destinate publicului — faţă de expoziţiile anterioare?

— Multe din serviciile existente în cursul expoziţiei vor rămîne în folosinţă permanentă. Astfel, după închiderea expoziţiei, vor continua să fie folosite estrada pentru manifestări folclorice, expoziţia în aer liber de arheologie şi sculptură contemporană, punctele comerciale şi casele de bilete de la intrarea în complexul expoziţional, punctele comerciale mobile şi centrele de recreaţii. Alte noutăţi le vor constitui paradele model, spectacolele folclorice, demonstraţiile artizanale, permanenţa jocurilor de lumini în timpul nopţii etc.

— Ce ne puteţi spune despre drumurile de acces şi, în general, circulaţia în incinta expoziţiei?

— Un pasaj subteran pentru pietoni va lega corpul B al expoziţiei cu corpul central. De asemenea, se lucrează intens la drumurile interioare, care vor acoperi o suprafaţă de două ori mai mare decît în expoziţia precedentă.

Fragment din macheta „Expoziţia realizărilor economiei naţionale"

ŞTEFAN GÂNESCU

● CÎNTECE DE MASĂ PREMIATE DE UNIUNEA COMPOZITORILOR. Recent, Uniunea Compozitorilor a decernat premii pentru cele mai izbutite cîntece de masă create de compozitorii noştri.

A fost acordat Premiul II compozitorilor Doru Popovici (pentru piesa „Limba noastră") şi Theodor Bratu (pentru piesa „Azi însemnăm în grindă"); premiul III compozitorilor Emil Lerescu (pentru piesa „Noi te cîntăm în cîntece de slavă") şi Mircea Neagu (pentru piesa „Românie, ţară de dor"); au fost [illegible] compozitorii [illegible] D. D. [illegible].

APROAPE 5 MINUTE CU: V. G. PALEOLOG despre Cercul de studii „Constantin Brâncuşi" de pe lîngă Universitatea din Craiova

— Ca îndrumător al cercului studenţesc „Constantin Brâncuşi", care funcţionează pe lîngă Universitatea din Craiova, şi, evident, ca exeget al operei marelui sculptor, ce ne puteţi spune despre activitatea acestui cerc, despre obiectivele sale?

— Pînă acum, prin strădunţa acestui cerc — [illegible] de multă vreme — sîntem pe cale a completa o serie de date biografice inedite privindu-l pe Constantin Brâncuşi.

— Obiectivul activităţii cercului ar fi deci unul de natură biografică?...

— Un prim obiectiv. Ce putem, deocamdată... Pornind de la însăşi mărturisirile lui Brâncuşi care spunea că „s-a născut a doua oară în oraşul Craiova" (unde, după cum se ştie, de la băiat de prăvălie a ajuns bursier la şcoala de arte şi meserii, în cadrul căreia a studiat 4 ani), ne-am gîndit că oraşul Craiova este cel mai indicat pentru a urmări [illegible]

— Şi, în acest sens, care este contribuţia membrilor cercului studenţesc pe care-l conduceţi?

— De pildă, studenta Paula [illegible] [illegible]

[illegible] Nicolae Mărculescu, artist al [illegible], în a cărui tovărăşie sculptorul colinda împrejurimile Craiovei, [illegible] pre-[illegible]. Alţi studenţi, printre care Gabriel Angelescu şi Viorel Mortu, au [illegible] ale muncitorilor care au săpat fundaţiile portalului de la Tg. Jiu, ale pietrarilor care au tăiat blocurile brute de travertin din cariera de la Bampotoc, destinate aceluiaşi complex sculptural; au mai fost adunate o serie de date privind viaţa de ostaş a lui Brâncuşi, legăturile artistului cu foştii săi [illegible] de şcoală etc. Unul dintre membrii cercului a identificat la Craiova pe cumpărătorul din 1910 al „Cuminţeniei pămîntului", rudedenie a lui Gh. Pătraşcu, cel care l-a îndemnat să cumpere preţioasa operă (fără replică în străinătate), ce se află astăzi la Muzeul de artă al R.S.R. Aceste rezultate vor servi ca bază de comunicări pentru „Biroul informaţiei Brâncuşi", care funcţionează pe lîngă Centrul de cercetări din Craiova al Academiei.

V. RĂVESCU

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Cinema

LA DOLCE VITA rulează la Patria (orele 9,30; 13; 16,30; 20); TARZAN, OMUL JUNGLEI rulează la Republica (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19,15; 21,15); Festival (orele 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21); Favorit (orele 10; 13; 15,30; 18; 20,30). ÎN UMBRA COLŢULUI rulează la Luceafărul (orele 8,45; 11; 13,15; 16; 18,30; 21); Bucureşti (orele 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21). CĂSĂTORIE PRIPITĂ rulează la Victoria (orele 8,45; 10,45; 12,45; 14,45; 16,45; 18,45; 20,45). CRĂCIUN CU ELISABETA rulează la Central (orele 17; 19; 21). ECLIPSA (orele 9,30; 12; 14,30). PROFESIONIŞTII rulează la Lumina (orele 9—15,45 în continuare, 18,15; 20,45). CEASUL CĂPITANULUI ENRICO rulează la Doina (orele 11,30; 13; 14,30). APELE PRIMĂVERII rulează la Union (orele 15,30; 18; 20,30); Moşilor (orele 15,30). BUNĂ ZIUA CONTESĂ (orele 18; 20,30). PE CEI SÎNT NUMAI FETE — ÎNGER BĂTRÎN — FULG DE ZĂPADĂ — ORIZONT ŞTIINŢIFIC NR. 4/1969 — GUSTAV FACE ORDINE — GUSTAV ŞI ELEFANTUL — BETTY LA CAMPING rulează la Timpuri noi (orele 9—21 în continuare). COMEDIANŢII rulează la Feroviar (orele 9—14,30 în continuare; 17,30; 20,30); Excelsior (orele 9; 12; 16; 19). NOAPTEA E FĂCUTĂ PENTRU... A VISA rulează la Griviţa (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30); Aurora (orele 9; 12; 16; 19). VERA CRUZ rulează la Înfrăţirea (orele 15,15; 17,45; 20). PIPELE rulează la Buzeşti (orele 15,30; 18); Popular (orele 15,30; 18; 20,30). LA EST DE EDEN rulează la Dacia (orele 8—15,30 în continuare; 18,45; 21). ADIO, GRINGO rulează la Bucegi (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Volga (orele 8,30—16,30 în continuare; 18,30; 20,45). PENTRU ÎNCĂ PUŢINI DOLARI rulează la Unirea (orele 15,30). NUMAI O SINGURĂ VIAŢĂ (orele 18); Pacea (orele 15,30; 18; 20,15). CRIMĂ ÎN STIL PERSONAL rulează la Lira (orele 15,30; 18). RISCURILE MESERIEI rulează la Drumul Sării (orele 15; 17,30; 20). RIO BRAVO rulează la Ferentari (orele 16; 19). TATĂ DE FAMILIE rulează la Giuleşti (orele 15,30; 18; 20,30). ROLLS ROYCE-UL GALBEN rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18). TANDREŢE (orele 20,30). PE PLAJELE LUMII rulează la Cringaşi (orele 15,30; 18; 20,15). A TRĂI PENTRU A TRĂI rulează la Melodia (orele 9,30; 12,30; 15,15; 18; 20,45). PARADISUL ÎNDRĂGOSTIŢILOR rulează la Floreasca (orele 9; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30); Tomis (orele 9—15,45 în continuare; [illegible] PAŞA rulează la Viitorul ([illegible] 15,30; 18); VIRSTELE O-[illegible] (orele 20,30). PE URMELE ŞOIMULUI rulează la Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Modern (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45). Flamura (orele 9—14 în continuare, 16; 18,15; [illegible]) VREMURI MINUNATE LA SPESSART rulează la Mioriţa (orele [illegible],45 în continuare; 18,15; 20,45). Aria (orele 9—15,30 în continuare; 18,15; 20,30). FELDMAREŞALA rulează la Munca (orele 14; 16). PRIETENELE (ora 20). BECKET rulează la Flacăra (orele 15,30; 19). RĂUTĂCIOSUL ADOLESCENT rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,30); Rahova (orele 15,30; 18). ASTĂ SEARĂ MĂ DISTREZ rulează la Progresul (orele 15,30; 18). HIROSIMA, DRAGOSTEA MEA (orele 20,30). CUŢITUL ÎN APĂ rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

GRĂDINI

TARZAN, OMUL JUNGLEI rulează la Stadionul Dinamo (ora 20), Festival (ora 20). ÎN UMBRA COLŢULUI (rulează la Doina (ora 20), COMEDIANŢII rulează la Expoziţia (ora 20), PIPELE rulează la Buzeşti (ora 20), ADIO, GRINGO rulează la Bucegi (ora 20), PENTRU ÎNCĂ PUŢINI DOLARI rulează la Unirea (ora 20), RECOMPENSA rulează la Lira (ora 20), NOAPTEA E FĂCUTĂ PENTRU... A VISA rulează la Aurora (ora 19,45), PARADISUL ÎNDRĂGOSTIŢILOR rulează la Tomis (ora 20), VREMURI MINUNATE LA SPESSART rulează la Aria (ora 20), RĂUTĂCIOSUL ADOLESCENT rulează la Rahova (ora 20), Vitan (ora 20), ASTĂ SEARĂ MĂ DISTREZ rulează la Progresul Parc (ora 20).

Teatre

SÎMBĂTĂ 17 MAI 1969

Opera Română: CARMEN — ora 19,30; Teatrul „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): IDIOTUL — ora 19,30; (Sala Studio): TRAVESTI — ora 19,30; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Sala Studio): PHOTO FINISCH — ora 20,00; Teatrul „C. I. Nottara" (B-dul Magheru): ECHILIBRUL FRAGIL — ora 19,30; (Sala Studio): CÎND LUNA E ALBASTRĂ — ora 20,00; Teatrul Giuleşti: PĂLĂRIA FLORENTINĂ — ora 19,30; Teatrul „Barbu Delavrancea": MUŞTELE — ora 20,00; Teatrul Evreiesc de Stat: DIBUK — ora 20,00; Studioul I.A.T.C.: GEMENII — ora 15,30; MEŞTERUL MANOLE — ora 19,30; Teatrul „Ion Creangă": TOATE PÎNZELE SUS — ora 18,30; Teatrul Ţăndărică (Calea Victoriei): NOCTURN I: MIRIAM RĂDUCANU, G. CĂCIULEANU, V. OGĂŞANU — ora 21,30; (str. Academiei): A FUGIT UN TREN — ora 17,00; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): CAFEAUA CU LAPTE DE ADIO — ora 19,30; (Calea Victoriei): FEMEI, FEMEI, FEMEI — ora 19,30; Ansamblul artistic al U.G.S.: BALADA OMULUI — ora 20,00; Circul de Stat: SELECŢIUNI DE PRIMĂVARĂ — ora 19,30.

DUMINICĂ 18 MAI 1969

Opera Română, TRAVIATA — ora 11,00; DON PASQUALE — ora 19,30; Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): IDIOTUL — ora 10,00; BECKET — ora 19,30; (Sala Studio): TRAVESTI — ora 10,00; JOCUL ADEVĂRULUI — ora 19,30; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Sala Studio): PHOTO FINISH — ora 10,30 şi 20,00; Teatrul „C. I. Nottara" (B-dul Magheru): VIJELIE ÎN CRENGILE DE SASSAFRAS — ora 10,00; DON QUIJOTE — ora 19,30; (Sala Studio): ENIGMATICA DOAMNĂ „M" — ora 10,30; CÎND LUNA E ALBASTRĂ — ora 20,00; Teatrul Giuleşti: VISUL UNEI NOPŢI DE IARNĂ — ora 10,00 şi 15,00; CURSA DE ŞOARECI — ora 19,30; Teatrul „Barbu Delavrancea": MUŞTELE — ora 20,00; Teatrul Evreiesc de Stat: ÎNŢELEPŢII DIN HELEM — ora 11,00; UN ŞIRAG DE PERLE — ora 20,00; Studioul I.A.T.C.: DON QUIJOTE — ora 10,00; CIOCÎRLIA — ora 15,00; GARDEROBIERELE, VIN SOLDAŢII, EXISTĂ NERVI — ora 19,30; Teatrul „Ion Creangă": POVESTE NETERMINATĂ — ora 10,00; EGMONT — ora 18,30; Teatrul Ţăndărică (Calea Victoriei): ILEANA SÎNZIANA — ora 11,00; CABARETISSIMO — ora [illegible] (str. Academiei): TIGRIŞORUL PETRE — ora 11,00; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): CAFEAUA CU LAPTE DE ADIO — ora 19,30; (Calea Victoriei): FEMEI, FEMEI, FEMEI — ora 19,30; Ansamblul artistic U.G.S.: BALADA OMULUI — ora 20,00; Circul de Stat: SELECŢIUNI DE PRIMĂVARĂ — ora 10,00 şi 16,00.

tv

SÎMBĂTĂ 17 MAI 1969

PROGRAMUL I

● 17,00 — Aspecte de la Campionatul Mondial de Dirt Track. (Înregistrare de la Stralsund — R.D.G.) ● 17,30 — Telex TV. ● 17,35 — „Pe plaiurile ciocîrliei". Emisiune muzicală în interpretarea copiilor. (Interviziune) ● 18,05 — „Student-club". O seară la Casa de Cultură a Studenţilor din Bucureşti ● 19,00 — Telejurnalul de seară. — Buletinul meteorologic ● 19,30 — „Anotimpurile". Spectacol prezentat de Ansamblul folcloric al Casei de Cultură din Vişeu — Maramureş ● 19,50 — Desene animate ● 20,00 — Teleenciclopedia ● 21,00 — Monografii contemporane. „Insularii" — film de Valentin Munteanu şi Alexandru Ionescu ● 21,20 — Un interpret de odinioară al muzicii populare: Theodor Zavaidoc ● 21,35 — O oră cu Alfred Hitchcock. „Am văzut cu ochii mei!" ● 22,25 — Publicitate ● 22,30 — Vreţi să ne-ntîlnim sîmbătă seara? (III) ● 23,05 — Telejurnalul de noapte. ● 23,20 — Închiderea emisiunii programului I.

PROGRAMUL II

● 20,00 — Telex TV. ● 20,05 — Roman foileton „Lunga vară fierbinte" (I), reluare ● 20,55 — Trei melodii pe săptămînă. Muzică uşoară românească în primă audiţie. Prezintă Elly Roman ● 21,05 — Filmul artistic „Castelanii", o producţie a Studioului Cinematografic Bucureşti ● 22,20 — Închiderea emisiunii programului II.

DUMINICĂ 18 MAI 1969

PROGRAMUL I

● 8,00 Deschiderea emisiunii ● 8,30 De strajă patriei ● 9,00 Matineu duminical pentru copii. Trei paşi de o excursie — emisiune concurs ● Film serial Belle şi Sebastian (VIII) ● 10,30 Ora satului ● 11,30 Desene animate ● 11,45 Concert simfonic ● 12,30 Carnet cinematografic ● 13,00 Un nume drag — o melodie ● 13,30 Realitatea ilustrată — emisiune magazin ● 17,15 Duminică sportivă. Fotbal. Farul — Dinamo Bucureşti ● 19,00 Telejurnalul de seară ● 20,00 Cîntă Iza, cîntă Mara ● Film cu trei stele. Destry ● 22,00 Seara florilor ● 22,30 Telejurnalul de noapte ● 22,45 Telesport ● 23,15 Închiderea emisiunii.

PROGRAMUL II

● 19,30 Telejurnalul de seară ● 20,00 Telecinemateca umorului ● 20,35 Carnavalul animalelor ● 21,00 Seară de teatru: Luna dezmoştenitilor, de Eugen O'Neil ● 22,40 Închiderea emisiunii.

CASE DE CULTURĂ STUDENŢEŞTI

CLUJ

● Studioul studenţesc de teatru „Echinox": „Capriciu" — montaj de versuri din poezia lui Marin Sorescu; „Există nervi", piesă într-un act, de Marin Sorescu — interpretează formaţia Conservatorului „George Dima" (Sala de spectacole, sîmbătă, ora 20).

● Spectacol de balet, prezentat de elevii Liceului de coregrafie (Sala de spectacole, duminică, ora 18).

● Spectacol folcloric al Ansamblului Institutului agronomic (Sala de spectacole, duminică, ora 18).

● Dans (Sala de dans, duminică, ora 20,30).

CRAIOVA

● „Integrarea studenţilor în producţie" — întîlnire cu prof. dr. Tiberiu Nicola (Sala Clubului, sîmbătă, ora 20).

● „Muzica uşoară şi interpreţii ei" — simpozion (Sălile Casei, duminică, ora 20).

● Seară de dans (Sălile Casei, duminică, ora 21).

GALAŢI

● Reuniune distractivă, cu formaţia „Atlantic" (Sala Complexului, sîmbătă, ora 20).

● „Dans şi cîntec popular" — spectacol al ansamblului „Doina", de la Casa de cultură a studenţilor din Bucureşti (Aula Politehnicii, duminică, ora 10,30).

IAŞI

● „Transplantarea inimii necunoscute", piesă în două părţi de Al. Mirodan — prezintă formaţia Casei de cultură (Sala de spectacole, sîmbătă, ora 20).

● Seară de dans organizată de studenţii facultăţilor de pediatrie şi farmacie (Sala de dans, sîmbătă ora 20).

● Spectacol de cîntece şi dansuri prezentat de ansamblul folcloric al Casei de cultură (Sala de spectacole, duminică, ora 20).

● Program de varietăţi (Student-Club Bar, duminică, ora 20).

TIMIŞOARA

● Seară de dans, cu formaţia „Olimp" (Terasa Casei de cultură, sîmbătă, ora 21).

● Muzică uşoară, cu grupul „Miraj" (Sala de spectacole, duminică, ora 20).

Reportaj de BUZUNAR

Semnificaţiile unui concurs

[illegible]

...Fiind vorba de un concurs [illegible] a existat şi un juriu de specialitate: oameni de artă care au vizionat toate spectacolele, care au pus note, care au dezbătut şi au cîntărit calităţile artistice, interpretarea, prezenţa scenică pentru fiecare formaţie, pentru fiecare interpret. Toate formaţiile au avut un cor — cîntece de masă, populare, muzică clasică.

...În zilele de 8, 9 şi 10 mai, au avut loc concursurile sportive între institutele de reeducare, iar în ultima zi a întrecerilor festivitatea de premiere a formaţiilor artistice care au evoluat pînă la această dată. Au fost, de asemenea, oferite premii pentru recitatori, solişti instrumentişti şi vocali, pentru formaţiile de dansuri, cor, fanfară etc.; în total, 51 de premii şi menţiuni.

În cele trei zile, întrecerile sportive s-au desfăşurat la 6 discipline: atletism, gimnastică, volei, handbal, lupte şi fotbal.

V. CONSTANTINESCU

SURPRIZE METEOROLOGICE

● Ieri în Bucureşti: [illegible] de grade. Maximele de temperatură în ţară: 35 de grade
● În următoarele patru—cinci zile: scăderea generalizată a temperaturii

De cîteva zile, pe teritoriul ţării noastre a apărut un val de căldură, cu maxime de temperatură atingînd 35 de grade. Ieri, temperaturile maxime au fost de 35 de grade la Băileşti, Calafat, Răceşeni (Moldova). În Bucureşti au fost 32 de grade. Care e explicaţia acestui nou capriciu al vremii? Este vorba — spun specialiştii — de deplasarea unor mase de aer tropical din regiunea centrală a Mării Mediterane, va de aer cald care trece şi peste ţara noastră.

Acest transport de aer cald va continua în sudul ţării, dar aceasta pentru scurt timp, deoarece, începînd de azi, în jumătatea de nord-vest a ţării se va produce o uşoară instabilitate de timp, marcată şi de scăderea temperaturii, datorită unui alt transport de aer oceanic, proaspăt. Deci, în următoarele 4—5 zile, ne aşteptăm la scăderea generalizată a temperaturii — cu cîteva grade — şi cu averse de ploaie însoţite de descărcări electrice. Vîntul va prezenta uşoare intensificări din sectorul vestic.

SEZONUL ESTIVAL LA ORA DEBUTULUI

„Sezonul estival" a început. Şi decretat „oficial" ca atare şi prin salturile de termometru înregistrate în aceste zile. Ce ne oferă acest sezon, acum, la ora debutului, în Bucureşti?

Edilii — ni se comunică — au făcut toate pregătirile pentru „o vară fierbinte". Secţia lacuri din cadrul întreprinderilor de gospodărire comunală se va transforma, în curînd, într-un adevărat „dispecerat" de linişte, odihnă şi răcoare.

„În Capitală — cum ne informează tov. ing. Marin Mihăiţă, şeful gospodăriei lacuri — s-au deschis, pînă în prezent, opt ştranduri nou amenajate, cu confort sporit: Izvor, Libertăţii, „16 Februarie", Ciurel, Bordei, Floreasca, Mogoşoaia, Snagov, cu o capacitate totală de peste 40.000 locuri în cabine. Mîine, duminică, se va mai da în folosinţa publicului încă 6.000 de locuri în ştrandurile de la Băneasa 5 şi Băneasa [illegible]

[illegible]

N. R. — Din enumerările de mai sus a fost omis lacul Tei. Acesta are 16 baze sportive, printre care complexul [illegible] pentru [illegible] de persoane şi încă un [illegible] cu 18.000 ce [illegible]. Anul acesta, apele de la Tei sînt secate datorită unor lucrări de modernizare a apelei Petricani, care se desfăşoară cu încetinitorul; şi — trebuie să subliniem — nu există posibilitatea ca în vara aceasta apele să-şi revină la matcă, în condiţia în care constructorii de la „Drumuri şi poduri" vor păstra acelaşi ritm de lucru. Totuşi, le adresăm un apel călduros.

I. M.

vă recomandăm pentru SÎMBĂTĂ şi DUMINICĂ

● O EXPOZIŢIE

...de fotografie artistică, înfăţişînd aspecte din lumea insectelor, ne oferă ION MICLEA în Foaierul Teatrului de Comedie. În afara pauzelor dintre spectacole, expoziţia va putea fi vizitată, zilnic, între orele 10 şi 13.

● UN SPECTACOL

Ansamblul Artistic al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, prezintă sîmbătă 17 şi duminică 18 mai a.c., ora 20, „BALADA OMULUI", spectacol de poezie, muzică şi dans, de Ernest Verzea şi Petru Mihail, pe versuri de: Mihail Eminescu, T. Arghezi, G. Bacovia, Geo Dumitrescu, Eugen Jebeleanu, Zaharia Stancu, Marin Sorescu ş.a. Spectacolul va avea loc în sala din strada Lipscani nr. 53.

● O CARTE

A apărut, în Editura tineretului, o nouă ediţie a cunoscutei cărţi de poezie „CÎNTICE ŢIGĂNEŞTI" de M. R. Paraschivescu. Volum pe care, pentru savoarea şi pitorescul versurilor străbătute de un autentic fluid liric, îl recomandăm lecturii cititorilor.

● UN FILM

În cadrul zilelor filmului cehoslovac, la cinematograful „Central" din Capitală rulează „CRĂCIUN CU ELISABETA", o tulburătoare poveste de dragoste, în regia unuia dintre protagoniştii „noului cinema" cehoslovac, Karel Kachyna. Principalii interpreţi: Vlado Müller şi Pavla Karnikova.

Săptămîna viitoare la cinematograful CENTRAL din Capitală

O PRODUCŢIE A STUDIOULUI «MOSFILM»

Contemporanul tău

IGOR VLADIMIROV ● NIKOLAI PLOTNIKOV ● TATIANA NADEJDINA ● ALEKSEI BORZUNOV

regia: IULI RAIZMAN

Premiul pentru interpretarea masculină lui NICOLAI PLOTNIKOV — Karlovy Vary 1968

pentru ti[illegible]

noi ÎN MUNCĂ • ÎN VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

„MOMENTELE ANTERIOARE ALE UNUI MOMENT SOLEMN"

UN AMĂNUNT CARE NU TREBUIE NEGLIJAT

Desigur, privit în mare, drumul pe care îl parcurge tînărul către organizația U.T.C. înregistrează acele trei momente distincte, remarcate în materialul anterior, consacrat temei ca atare. Cum articolul la care mă refer urmărește mai detaliat primul moment, al pregătirii tînărului pentru un act atît de important, aș vrea să adaug acestui capitol cîteva constatări care, cred, vor îmbogăți optica sub care trebuie privită perioada de pregătire.

În fond, acestei perioade i se atribuie adeseori și în mod cu totul nejustificat o durată practică foarte scurtă. Ea începe, conform unor păreri aproape generale, din clipa în care tînărul își afirmă dorința de a afla mai multe decît știe despre organizația U.T.C., manifestarea concretă a acestei dorințe constituind-o semnătura de pe cererea de primire, și se încheie o dată cu confirmarea în comitet. În acest interval, tînărului i se înlesnește, într-un fel sau altul, fie prin lectura statutului, fie prin participarea directă la acțiunile organizației, însușirea cunoștințelor politice, ideologice, completate cu cele izvorîte din activitatea practică care să-l ajute să se prezinte bine în fața comitetului, să-l ajute să răspundă la întrebările pe care acesta i le va pune. (Ce conținut au aceste întrebări, vom vedea cu un alt prilej).

Aceasta este, de fapt, prima eroare a perioadei de pregătire, eroare care contribuie nemijlocit la apariția altor cîtorva erori. Căci perioada de pregătire nu-și propune, sau cel puțin ar trebui să nu-și propună ca unic țel, înarmarea tînărului pentru un anumit moment din viața sa — confirmarea în comitet. Scopul ei este mult mai profund. Din simplul fapt că instrucțiunile C.C. al U.T.C. în legătură cu primirea tinerilor în organizația de tineret îi prevăd existența, ar trebui să se înțeleagă că perioadei de pregătire i se consacră un rol hotărîtor în tot ceea ce va urma să se petreacă în viața tînărului respectiv.

Procedeele pe care le-am cunoscut de curînd în cîteva întreprinderi din București sînt însă mai aproape de superficialitate decît de profunzimea politică cerută de momentul în sine. În organizația U.T.C. a Fabricii de pielărie și încălțăminte „Dîmbovița" din sectorul 5 al Capitalei lucrurile sînt înțelese cam așa cum ni le prezintă secretarul comitetului U.T.C. coordonator, *Ion Vlăduț*:

— Mai întîi, „depistăm" tinerii neutemiști din secții și, după ce semnează cererea de primire, sînt atrași la diferite acțiuni: la ședințele operative de producție, ale grupelor U.T.C., la muncă patriotică, la ciclul educativ pe teme de morală la cîte o reuniune. Li se recomandă să citească presa, studiază statutul. Pe urmă vin aici, în comitet, și noi îi confirmăm.

Premisele unei asemenea pregătiri sînt, însă, șubrede și iată argumentul cel mai elocvent: la îndemîna noastră, pe o măsuță, se afla un teanc de cereri de primire în U.T.C. Le-am cercetat. Era una din 8 decembrie anul trecut, alta de la începutul anului, din ianuarie (1969), altele din martie. Oricum, toate vechi.

— Să vedeți, a încercat secretarul comitetului să-mi explice, unii au fost în concediu, alții și-au schimbat locul de muncă dintr-o secție în alta și pregătirea lor a trebuit să fie luată de la capăt (de ce, n-am prea înțeles!), iar alții n-au venit, pur și simplu, la confirmare.

— De ce? Ce s-a întîmplat cu ei?

— Nu știu nici eu.

Acest „nu știu nici eu", denotînd pe de o parte cunoașterea superficială a tinerilor și pe de alta indiferența comitetului pentru modul în care se desfășoară pregătirea acestora în grupele U.T.C., l-am întîlnit, sub o formă, ce e drept, mult mai atenuată, la „Industria bumbacului" *Chiriachița Boicu*, secretara comitetului U.T.C. coordonator al organizației de aici, posesoare incontestabilă a unei forțe de muncă de invidiat, se afla însă, la rîndul ei, în fața unei enigme. Enigma era aceea că „atracția tinerilor către organizație nu e pe măsura eforturilor comitetului, preocupat să desfășoare o cît mai cuprinzătoare perioadă de pregătire". Să precizăm: o desfășoară din momentul în care opțiunea tînărului s-a așternut pe hîrtie. Aproape ca pretutindeni.

— Și, altfel, cum se procedează?

Altfel, însă, nu se mai procedează de loc. Cu alte cuvinte, modalitatea este una singură, aceeași, pentru toată lumea. Perioada de pregătire îi înglobează pe toți de-a valma, fără nici o deosebire, cu toate că, firește, în drumul lor către organizație, nu toți tinerii pot străbate aceleași căi netede. Unii înțeleg mai multe, știu sau au aflat mai multe, alții sînt într-o situație oarecum diferită. Depinde de mai mulți factori pe care nu ne-am propus să-i analizăm acum. În orice caz, amănuntul pe care nu trebuie în nici un caz să-l neglijăm este acela că perioada de pregătire nu începe cu semnarea cererii de primire în U.T.C., iar completarea datelor personale nu trebuie privită ca o condiție sine qua non a declanșării perioadei de pregătire. De fapt, operînd diferențiat, urmărind cu atenție cunoștințele și lacunele tinerilor, dorințele lor, preferințele afirmate cu un prilej sau altul, cei ce desfășoară perioada de pregătire trebuie să-și stabilească criteriile în funcție de ceea ce descoperă specific personalității acestora. Abia cînd înțelegerea lucrurilor esențiale a fost atinsă ne vom putea gîndi la întocmirea cererii de primire, așa cum ne-am gîndit, de pildă, la punctul pe care îl punem, firesc, după ultimul cuvînt al unei fraze. Și, într-un asemenea caz, nu se va mai întîmpla să ne rămînă pe masă teancul de cereri semnate de oameni care, abia după aceea [illegible] că, de fapt, se aflau abia la începutul drumului și mai aveau încă mult [illegible]!

Ceea ce [illegible] fi dorit să întîlnesc în fiecare organizație, referindu-mă la modul în care este concepută perioada de pregătire, am constatat că există la Școala profesională a Întreprinderii „Dîmbovița". Aici, ultima plenară de activ pe școală a analizat temeinic modul în care se desfășoară munca de creștere a rîndurilor organizației și, în acest sens, îndeosebi rolul perioadei de pregătire. Au fost recomandate forme noi de pregătire, îmbogățit conținutul celor cunoscute. Așa, de pildă, crearea cercurilor de studiere a statutului în grupele U.T.C. pe clase nu se rezumă la memorarea mecanică a unor paragrafe. Statutul organizației tineretului comunist este încadrat în istoria U.T.C., fiecare articol al său este ilustrat concret cu fapte ale membrilor organizației, așa cum au intrat ele în istoria țării. Biblioteca școlii, înțelegîndu-și rolul activ în această inițiativă, întocmește materialul bibliografic necesar, decupînd materiale din publicații sau făcînd trimiterile de rigoare la volumele aflate în raft. Situîndu-se față în față cu statutul organizației, tînărul se simte integrat unui circuit larg, care începe o dată cu primele manifestări ale U.T.C., ajung în prezent și de aici trec spre viitor, obligîndu-l pe el să răspundă în același fel demn, să se integreze social atît în viața școlii, cît și mai tîrziu în producție, cu toată răspunderea. E și firesc, nu se mai îndoiește nimeni, că întrebările pe care membrii comitetului le pun în momentul confirmării să iasă din șablonul cunoscut, să fie legate de tradițiile revoluționare ale organizației, de forța de influențare a acestei tradiții, de modul în care înțeleg tinerii să respecte practic unul sau altul din articolele statutului, acum cînd sînt încă în școală sau peste cîtăva vreme, cînd vor fi devenit muncitori calificați.

Să nu anticipăm, însă. Primirea reprezintă al doilea moment pe drumul străbătut de tînăr către organizația U.T.C. și despre aceasta vom avea prilejul să [illegible].

M. TACCIU

Într-una din secțiile întreprinderii „Independența"-Cisnădie

Foto: FL. ROȘOGA

Dezbatere creatoare a problemelor planificării economice

În contextul preocupării generale a științei economice de analiză și generalizare a experienței noastre dobîndite în anii construcției socialiste, al orientării tot mai ferme spre probleme și obiective majore, legate de sarcinile etapei actuale a desăvîrșirii construcției socialiste semnalăm, ca un moment remarcabil, apariția în Editura Academiei a lucrării prof. dr. **V. RAUSSER: Bazele planificării economiei naționale**. Reprezentînd, în fond, prima lucrare de mare amploare, care încearcă să examineze multilateral, în corelația și dezvoltarea lor logică și istorică, problemele teoretice și metodologice ale planificării economiei naționale, cartea prof. dr. V. Rausser răspunde deziderațelor și exigențelor științifice pentru o asemenea lucrare. Prezentarea prin antiteză a realizărilor de azi față de situația economică din trecut, ne conturează dimensiunile întregului drum parcurs, a sarcinilor de răspundere istorică pe care a trebuit să și le asume România socialistă pentru crearea unei economii moderne.

Un cert interes prezintă capitolele consacrate cercetării bazelor teoretice ale planificării economiei naționale, necesității și posibilității planificării în socialism, teoriei marxist-leniniste a reproducției ca bază a metodologiei planificării. În acest cadru sînt analizate, de asemenea, și trăsăturile principale ale organizării și conducerii planificate a economiei, autorul evidențiind faptul că planificarea economiei constituie unul din atributele fundamentale, esențiale și inalienabile ale suveranității statului socialist.

Fiind prima lucrare de acest gen apărută după Conferința Națională a partidului, este, ca atare și prima care examinează problemele planificării în lumina măsurilor adoptate în vederea perfecționării conducerii și planificării economiei naționale.

Beneficiind de o profundă cunoaștere a experienței țării noastre în domeniul vast al planificării economice, prof. univ. dr. V. Rausser pune la dispoziția cititorilor — economiști, planificatori, statisticieni — un instrument de valoare pentru munca lor, acoperind o lipsă ce se constata în peisajul literaturii economice din țara noastră.

I. N.

CRONICA ECONOMICĂ

SPORIREA COINTERESĂRII MATERIALE PRIN ÎMBUNĂTĂȚIREA SISTEMULUI DE SALARIZARE

În ultimul timp s-a trecut la generalizarea experimentării noului sistem de salarizare și majorare a salariilor, într-o serie de ramuri ale economiei naționale, pînă în prezent această acțiune fiind încheiată în șase ramuri. Trecerea la generalizarea experimentării noului sistem de salarizare are loc în urma experimentului făcut într-un număr de întreprinderi, fapt care a permis precizarea și definitivarea modalităților concrete, cele mai potrivite de aplicare a sa.

Asigurînd o majorare a salariilor pentru toate categoriile de salariați — al căror nivel mediu este, după cum reiese din hotărîrea plenarei, de 12,3 la sută, ceea ce va permite ca în 1970, în urma extinderii acțiunii asupra întregii economii naționale, la nivelul unui an întreg, ca salariații să primească, pe această cale, un plus de cca 10,5 miliarde lei — perfecționarea concomitentă a sistemului de salarizare determină sporirea cointeresării materiale în obținerea unei eficiente cît mai mari în toate sectoarele de activitate. **Elementul definitoriu al acestei perfecționări îl constituie stabilirea unei legături cît mai strînse, cît mai directe între contribuția efectivă a fiecărui salariat la înfăptuirea sarcinilor dezvoltării multilaterale a economiei și culturii noastre, ale sporirii producției și productivității muncii, paralel cu o răspundere sporită — materială — față de neîndeplinirea conștiincioasă a sarcinilor sau provocarea de daune întreprinderii în care lucrează.** Prin noul sistem de salarizare se urmărește stabilirea unor raporturi cît mai echitabile între salariile diferitelor categorii de salariați în funcție de complexitatea muncii, între rezultatele efective — cantitative și calitative — obținute în muncă și mărimea salariului, precum și între salariile practicate în diferite ramuri în funcție de modificările survenite în specificul și poziția acestora în ansamblul economiei.

Se realizează în primul rînd o importantă creștere a rolului salariului tarifar, prin includerea în salariul tarifar a celei mai mari părți a adaosurilor variabile (depășiri medii de normă și premii medii lunare). Aceasta stimulează interesul pentru creșterea calificării, deoarece trecerea la o categorie superioară de încadrare va aduce după sine un spor de salariu mult mai important decît în vechiul sistem; se vor crea în același timp condițiile necesare pentru elaborarea unor norme de muncă fundamentate științific, care, așa cum este normal, la o îndeplinire medie apropiată de 100 la sută, vor asigura atît îndeplinirea sarcinilor de producție și productivitate a muncii cît și realizarea salariului mediu planificat.

După cum spuneam, noul sistem tinde să realizeze o legătură cît mai directă între salariul primit și aportul personal la îndeplinirea sarcinilor de producție. Aceasta se realizează printr-un element nou pentru sistemul de salarizare practicat pînă în prezent în economia noastră și anume prin treptele de salarii în cadrul fiecărei categorii tarifare. Acordate de conducerea întreprinderii pe baza unor criterii obiective treptele constituie, după cum s-a constatat, un instrument eficace pentru individualizarea retribuției muncii.

O importanță deosebită prezintă principiul noului sistem de salarizare de a se acorda, în toate ramurile și sectoarele de activitate, sporuri de salarii în funcție cu vechimea neîntreruptă în aceeași întreprindere. Este un element care are menirea să contribuie și la reducerea fluctuației și permanentizarea cadrelor.

Aplicarea noului sistem îmbunătățit de salarizare nici nu poate fi concepută practic fără perfecționarea normării muncii, fără introducerea unor norme tehnico-științifice, care să reflecte cantitatea reală de muncă necesară pentru efectuarea lucrărilor respective. De aceea s-a prevăzut ca introducerea noului sistem de salarizare să fie realizată concomitent cu aceea a noilor norme.

Îmbunătățiri esențiale sînt aduse, de asemenea, sistemului premial, prin care se urmărește cointeresarea întregului colectiv de muncă, pe calea unor premii anuale, la creșterea eficienței economice a activității întreprinderii. În acest scop premierea urmează să fie acordată pentru depășirea prin efort propriu a rentabilității planificate, în funcție de gradul de depășire obținut. Este de asemenea prevăzută și posibilitatea acordării unor premii, oricînd în cursul anului, acelor salariați care obțin realizări deosebit de bune în activitatea lor, concretizate în avantaje economice certe și imediate pentru întreprindere.

Diferențierea salariilor tarifare între categorii și trepte — în cazul muncitorilor, între funcții și gradații, în cazul personalului tehnico-administrativ, diferențierea mai justă a salariilor între ramuri, sporurile acordate pentru vechimea neîntreruptă în aceeași întreprindere sau instituție, sporurile pentru condiții deosebite de muncă, premiile anuale și în cursul anului — neplafonate — în raport cu nivelul depășirii sarcinilor stabilite, sînt principalele instrumente ale sistemului de salarizare îmbunătățit, care sînt de natură să determine sporirea continuă a cointeresării materiale și a creșterii răspunderii în muncă.

Trecerea la înfăptuirea acțiunii de generalizare a noului sistem la salarizare și de majorare a salariilor constituie o nouă dovadă a consecvenței cu care partidul și statul nostru aplică hotărîrile luate de Congresul al IX-lea al partidului cu privire la creșterea continuă a nivelului de trai al poporului nostru. Desigur, este însă absolut necesar, pentru ca noul sistem îmbunătățit de salarizare să-și manifeste din plin potențele sale — să contribui la perfecționarea cointeresării materiale a oamenilor muncii în rezultatele activității lor, ca el să fie aplicat în spiritul în care a fost conceput, ținînd seama de specificul fiecărei ramuri de producție. Noul sistem îmbunătățit de salarizare constituie pentru fiecare dintre noi un puternic stimulent în realizarea sarcinilor cincinalului, în sporirea preocupării pentru organizarea rațională a producției și a muncii, pentru mai buna utilizare a mijloacelor de producție, reducerea cheltuielilor de producție și creșterea productivității muncii și a beneficiilor, în scopul sporirii eficienței activității economice a fiecărei întreprinderi.

I. NICOARĂ

COMITETUL U.T.C. — COMITETUL DE DIRECȚIE

(Urmare din pag. I)

tului de direcție cu concluziile pe care le desprinsesem singur, expunînd în același timp unele propuneri ce mi se păreau nimerite. Satisfacția mea a fost deosebită constatînd că ceea ce prezentasem a fost luat în considerație la modul foarte operativ. În ședința comitetului de direcție s-a și stabilit apoi ca eu să mă ocup în mod special de secția respectivă.

Ecoul produs în diferite situații reprezintă dovada certă că **autoritatea secretarului**, sprijinită pe argumente robuste, dovedind preocupare dar și capacitate de selecție, este în măsură să influențeze, să determine o atitudine favorabilă din partea celorlalți.

Dar, așa cum se știe, comitetul de direcție se întrunește periodic, în cazul de față odată pe lună. Cum se soluționează informarea secretarului U.T.C. cu problemele curente ale activității economice, respectiv cum își exercită el rolul de reprezentant al tineretului în forul colectiv de conducere în perioada intermediară?

Răspunsul nu ni se pare deloc greu de găsit. Intervine de la sine, cu importanța sa bine precizată, **contactul direct**, al secretarului U.T.C. cu președintele comitetului de direcție. Nu este vorba aici de întîlnirea accidentală, sporadică înaintea unei ședințe sau pe aleea uzinei. Avem în vedere acele întîlniri „de lucru" precizate astfel de caracterul lor necesar, obligatoriu. În cazul pe care îl parcurgem, un asemenea obicei există. E drept, legăturile tradiționale au facilitat aceste contacte. Aflăm însă că, în general, ele nici nu sînt prea numeroase. De ce?

— A merge la președintele comitetului de direcție presupune să ai de pus în discuție lucruri de importanță aparte, este de părere DUMITRU BADEA. Ca și în cadrul ședințelor de comitet, trebuie să intervii nu cu orice probleme mărunte, rezolvabile la nivelul secțiilor. Noi, de exemplu, am ținut să solicităm intervenția expresă a conducerii uzinei în cîteva situații ce reclamau urgență, legate de condițiile de muncă, de viață ale unor tineri.

Fără îndoială că aici, la „eșalonul superior", procedura este viabilă. Dar mai jos, la celelalte nivele la care activează cadrele U.T.C.?

— Deși nu cu aceeași constanță și mai ales nu în orice împrejurare, înregistrăm cu satisfacție preocuparea secretarilor U.T.C. din secții, din ateliere de a apela pentru diferite soluții direct la membrii comitetului de direcție, sîntem informați la comitetul de partid pe uzină. Iată exemplul de la Locomotive-montaj. Dacă organizația U.T.C. de acolo a obținut rezultate bune, aceasta se datorește și stilului de muncă al secretarului său, Gheorghe Militaru. **Nu așteaptă să vină alții să-i ofere ajutorul, ci merge singur în căutarea lui.**

Asemenea exemple ni s-au mai citat. Ele pun în evidență un principiu cu consecințe din cele mai favorabile asupra muncii educative: în acest raport conducere — organizația U.T.C. nimeni nu poate să se considere invitatul celuilalt; dimpotrivă, **acțiunea conjugată din ambele părți trebuie să funcționeze ireproșabil.**

Ar fi incomplet dacă, vorbind despre influența pozitivă pe care o are prezența secretarului U.T.C. în cadrul comitetului de direcție am rezuma lucrurile doar la el. Așadar cum beneficiază **celelalte cadre de organizație, organizația însăși de acest privilegiu?**

— Vă rog să rețineți că deciziile ce se iau în comitetul de direcție le facem cunoscute în primele ședințe de lucru cu membrii comitetului coordonator, cu secretarii organizațiilor.

Un caz: la turnătoria de fontă calitatea pieselor e deficitară. Comitetul U.T.C. a stabilit realizarea unui schimb de experiență la principalul beneficiar — F.M.U.A.B. Ulterior, a rămas hotărît ca asemenea acțiuni instructive să se desfășoare periodic.

Un caz din multe altele. Concluzia e una singură: comitetul U.T.C. al uzinei a înțeles cum se cuvine cerința de a găsi în aria de acțiune a comitetului de direcție tematica bogată pentru munca educativă pe care trebuie s-o desfășoare în domeniul mobilizării tineretului la îndeplinirea planului de producție.

Comportă îmbogățiri bilanțul de pînă acum? Răspunsul nu presupune diminuarea realizărilor, el are în vedere, mai ales, posibilitatea perfecționării.

— Concluzionînd, putem spune că legăturile comitetului U.T.C. cu comitetul de direcție se desfășoară normal, dar ele comportă adîncirea, consolidarea. Intervenția organizației U.T.C. poate fi sistematică, mai completă. Mie mi se pare că organizația are posibilități să se facă simțită în orice sector al activității economice, ne spune, în încheiere, tovarășul ing. MARIN ENACHE.

SĂ FIE ANGAJATE TOATE MIJLOACELE ȘI FORȚELE EXISTENTE

(Urmare din pag. I)

optime, combaterea dăunătorilor și prin aceasta crearea celor mai bune condiții de dezvoltare a plantelor. După cum practica agricolă a dovedit-o, lucrările de întreținere constituie, după [illegible], cea de a doua etapă importantă pentru obținerea de producții mari la hectar. Iată de ce, în această perioadă, **urgentarea lucrărilor de întreținere a culturilor este o necesitate imperioasă, căreia trebuie să i se acorde toată atenția, angajînd în muncă toate mijloacele și forțele existente în unitățile noastre agricole.** În întreaga țară se lucrează intens la prășitul sfeclei de zahăr și al florii-soarelui, iar în zonele de sud s-au creat condiții începerii prășitului și la porumbul pentru boabe. În scopul distrugerii crustei, a cărei formare a fost favorizată de ploile repezi ce au căzut la sfîrșitul lunii aprilie, unde plantele au patru frunze, s-a introdus sapa rotativă. Această lucrare permite, totodată, distrugerea buruienilor a căror răsărire a fost mult favorizată de timpul ploios al acestei primăveri. Întreprinderile agricole de stat și cele pentru mecanizarea agriculturii dispun de suficiente tractoare și cultivatoare, ceea ce va permite executarea, într-un timp mai scurt, a lucrărilor de întreținere. Pentru distrugerea buruienilor pe rîndurile de plante, atît pe tarlalele ierbicidate cît și pe cele lucrate mecanizat, și, totodată, pentru asigurarea densității normale a plantelor la hectar, este necesar să fie mobilizate toate forțele de muncă existente în unități, pentru efectuarea prășitului manual și răritul plantelor pe rînd.

Importanța prășitului culturilor, la timp și de bună calitate, asupra creșterii producției la hectar, este bine cunoscută. Practica a dovedit că, la porumb, o prașilă aplicată la timp echivalează cu un spor de producție de 400—500 kg la hectar, iar la sfecla de zahăr și cartofi cu 3000—5000 kg la hectar.

Știind că „Scînteia tineretului" are mulți cititori în rîndul mecanizatorilor și specialiștilor din unitățile agricole, mă folosesc de acest prilej pentru a aminti faptul că, în condițiile acestei primăveri, pe terenurile unde nu s-a făcut ierbicidarea, iar buruienile s-au înmulțit înainte ca plantele să fi răsărit, este indicat să se aplice o prașilă oarbă cu sapa rotativă sau grăpatul. Sapa rotativă poate fi folosită cu foarte bune rezultate și cînd plantele au răsărit și sînt încă mici, lucrarea respectivă echivalînd cu o prașilă ușoară.

Condițiile climatice specifice din acest an și îndeosebi stratul gros de zăpadă din timpul iernii a protejat ouăle, larvele, pupele și chiar adulții diferitelor specii de insecte care, primăvara, aduc mari pagube culturilor agricole. De asemenea, creșterea temperaturii în ultima vreme a favorizat apariția masivă a dăunătorilor la cultura de sfeclă, floarea-soarelui, porumb și grîu. Pentru prevenirea atacului și distrugerea dăunătorilor înainte de a provoca pagube culturilor agricole, dispunem acum de o bună bază tehnico-materială, de suficiente utilaje și aparatură de combatere, precum și de produsele fito-farmaceutice necesare. În afară de aceasta, aviația utilitară completează cu eficacitatea sporită activitatea mașinilor și utilajelor pentru protecția plantelor.

Ținînd seama de atacul intens al dăunătorilor la sfecla de zahăr, floarea-soarelui și porumb, este necesar ca tratamentele să fie aplicate cu cea mai mare operativitate, atît pe baza avertizărilor cît mai ales în urma constatărilor de pe teren. De asemenea, se impune urmărirea îndeaproape a evoluției gărgăriței la mazăre și a dăunătorilor din culturile de trifoliene, a căror combatere nu trebuie să sufere nici o amînare, pentru a se putea evita la maximum pagubele pe care le pot provoca.

Toate aceste lucrări hotărîtoare pentru obținerea de producții mari la cereale și plante tehnice se impune să fie executate în paralel cu cele din legumicultură, pomicultură și viticultură, cu udările concentrate pe terenurile [illegible]. După cum se știe, anul acesta se vor iriga peste 600 000 ha cu diferite culturi, între care porumbul, floarea soarelui, lucerna, legumele și orezul dețin cea mai mare pondere. De felul cum vor fi conduse udările va depinde, în foarte mare măsură, eficiența investițiilor făcute. În fiecare unitate agricolă s-au întocmit planuri de udări pe culturi. Există, de asemenea, centre de prognoză și avertizare pentru aplicarea udărilor, care indică momentul cel mai potrivit cînd trebuie începută irigarea, precum și cantitatea de apă ce trebuie administrată, în raport cu starea de aprovizionare cu apă a solului și cu cerințele plantelor cultivate. Respectarea acestor indicații constituie o condiție esențială pentru obținerea producțiilor prevăzute la culturile din perimetrele irigate.

În toți anii și în toate județele țării, tineretul nostru a înțeles sarcinile puse de partid și de stat în fața agriculturii și a răspuns cu întreg entuziasmul ce-l caracterizează la chemarea de a-și aduce o cît mai mare contribuție la sporirea producției agricole. Este suficient să amintim faptul că marea majoritate a mecanizatorilor sînt din rîndurile tineretului și că greul diferitelor campanii agricole apasă pe umerii lor. Anul acesta, mai mult ca oricînd, tineretul din unitățile noastre agricole, alături de oameni mai vîrstnici, a dat dovadă de un înalt spirit patriotic, lucrînd din zori și pînă seara, iar alții în schimbul de noapte, pentru terminarea cît mai devreme a tuturor însămînțărilor de primăvară. Cu toată dotația de tractoare și mașini agricole, o bună parte din lucrările de întreținere, și în primul rînd prășitul pe rînduri, sînt lucrări ce trebuie efectuate manual. Cum aceste operațiuni nu pot să sufere nici o amînare, apare ca necesară o largă participare la lucru a cooperatorilor într-o perioadă destul de scurtă. La aceste lucrări, care sînt și cele mai ușoare, tineretul poate și trebuie să-și aducă întreaga contribuție, pentru că numai prin executarea la timp și de bună calitate a tuturor lucrărilor de întreținere, la toate culturile, putem asigura obținerea de recolte cît mai bogate în acest an.

FLACĂRA VIE A TRADIȚIEI

File din istoria mișcării de tineret din România

DIN ACTIVITATEA UNIUNII TINERETULUI COMUNIST ÎN ANII CRIZEI ECONOMICE

(1929 — 1933)

Reluînd istoria de luptă a Uniunii Tineretului Comunist de la momentul 1928, unde încheiam articolul nostru anterior *), va trebui să subliniem, pentru perioada care urmează, cîteva evenimente de larg răsunet în epocă. În anii 1928—1929, stabilizarea relativă a capitalismului a fost întreruptă de izbucnirea celei mai puternice crize de supraproducție care cuprinsese pînă atunci lumea capitalistă. În economia României, criza a luat forme deosebit de ascuțite, a adîncit contradicțiile sociale existente, inclusiv subjugarea țării de către monopolurile străine, afectînd toate sferele vieții economice — industria, agricultura, comerțul.

Clasele dominante și-au intensificat, în acești ani, ofensiva împotriva nivelului de trai al maselor muncitoare, aruncînd greutățile crizei pe umerii acestora. Salariile au fost reduse, ziua de lucru, în majoritatea cazurilor, prelungită. Aproape 300 000 de oameni ai muncii au fost lăsați fără lucru, pradă foamei și suferinței. La sate, poverile fiscale au sporit, agravînd sărăcia. Situația învățătorilor, a pensionarilor, a invalizilor s-a înrăutățit considerabil.

Pe fondul acestei stări generale de lucruri, elementele privind condiția tinerei generații își au la fel de relevantă, propria lor semnificație. În fabrici, salariile tinerilor lucrători — salarii mai mici decît ale vîrstnicilor — au înregistrat noi scăderi după declanșarea crizei. Tinerii muncitori erau, cei dintîi, dați afară din fabrici, măsuri la care se adăugau amenzile, bătăile, umilințele de tot felul. Numeroși absolvenți ai școlilor și facultăților au îngroșat, în acești ani, numărul celor care nu găseau de lucru.

Presa și manifestele editate, în această perioadă, sub îndrumarea partidului și Comitetului Central și de organele conducătoare locale ale Uniunii Tineretului Comunist ne relevă o serie de fapte dramatice privind condițiile de viață și de muncă ale acelei părți — atît de numeroasă — a tinerei generații, care suferea consecințele crizei economice. Un manifest editat de Comitetul local al U.T.C. din București consemna, de pildă, la 7 septembrie 193[illegible], faptul că, în fabrici, orele de lucru pentru tinerii muncitori și ucenici ajungeau pînă la 12 și chiar la 16 pe zi, în timp ce salariul era de numai 5—7 lei pentru lucrătorii tineri și [illegible] lei pe oră pentru ucenici.

Criza economică a înrăutățit simțitor și situația altor categorii de tineri. La sate, tinerii țărani împărtășeau aceste condiții grele, alături de părinții lor, împovărați de numeroase datorii și impozite. Consecințele crizei s-au resimțit acut și în rîndurile tinerilor învățători și profesori, ale studențimii. „Pătura studențească din România — scria „Studențimea nouă" din 15 februarie 1931 — nu cunoaște în trecutul ei clipe mai sumbre decît cele pe care le trăiește astăzi... Studențimea săracă simte în fiecare clipă a vieții pecetea adîncă a crizei generale". În aceeași perioadă, ziarul „Cazarma", vorbind despre situația grea a tinerilor încorporați în armată, le adresa acestora îndemnul, semnificativ pentru înmulțirea categoriilor de tineri afectate de criza economică și pentru spiritul de luptă care-i însuflețea: „Tovarăși soldați! Soarta noastră este strîns legată de aceea a muncitorilor. De aceea noi trebuie să ne unim și să luptăm împreună cu muncitorii pentru revendicările noastre și ale lor".

Valul mișcării muncitorești a înregistrat, o dată cu anul 1929, o nouă intensitate, și, în acest context, activitatea Uniunii Tineretului Comunist, în ciuda condițiilor grele impuse de scoaterea ei în afara legii, a cunoscut și ea o înviorare rapidă. Organizația revoluționară de tineret a întreprins, în această perioadă, o serie de acțiuni în sprijinul unor revendicări — specifice momentului — ale tinerilor, a sprijinit lupta minerilor de la Lupeni din august 1929 — prima mare bătălie de clasă din anii crizei economice, înăbușită sîngeros de guvernul național-țărănesc. Printre minerii căzuți sub gloanțe se aflau și tineri între 18—25 de ani; mulți tineri mineri au fost arestați, bătuți la poliție. Organizațiile de partid și de U.T.C. au chemat clasa muncitoare, masele largi ale poporului, să se solidarizeze cu lupta minerilor. Comitetul regional al P.C.R. și comitetul regional al U.T.C. din Valea Jiului au răspîndit manifeste înfierînd masacrul; manifestări de solidaritate cu lupta minerilor au avut loc la București, Iași, Ploiești, Cluj, Galați, Timișoara, Brașov și în alte orașe ale țării.

În multe întreprinderi și orașe au izbucnit, în anii 1929—1930 noi greve, s-au desfășurat demonstrații, întruniri ale șomerilor; (la sate s-a ajuns, în numeroase locuri, la ciocniri cu jandarmeria, la ocuparea cu forța a unor pămînturi moșierești; au crescut frămîntările în rîndurile funcționarilor, ale studenților și elevilor. „Ce să facem? — se întreba „Școlarul leninist", în primul său număr, din mai 1932, referindu-se la situația tot mai grea de după izbucnirea crizei. **Singurul mijloc prin care noi putem să ne impunem interesele noastre este de a ne grupa în jurul «Școlarului roșu», formînd un front unic cu masele muncitorești și țărănești sub conducerea partidului comunist...**".

Anul 1931 a înscris noi elemente în peisajul luptei, al avîntului revoluționar al maselor. În acest an au avut loc noi greve, unele din ele speciale ale tinerilor muncitori. În martie au declarat greve ucenicii de la mai multe fabrici și ateliere din Tîrgu-Mureș. În martie-aprilie au intrat în grevă, pentru un timp mai îndelungat, tinerii metalurgiști de la „Lemaître", [illegible] „cu cea mai mare hotărîre alături de cei vîrstnici" — după cum scria „Tînărul leninist" — pentru satisfacerea revendicărilor lor. Celula U.T.C. de la „Lemaître" și secțiunea de tineret a Sindicatului Unitar prin întruniri [illegible] și consfătuiri menținea treaz spiritul de luptă al tineretului muncitor din această fabrică: la chemarea U.T.C., tinerii lucrători și ucenicii de la C.F.R., Fabrica „Voina", Atelierele Comunale și alte fabrici din Capitală s-au solidarizat cu lupta greviștilor de aici. În aprilie au declarat grevă și ucenicii de la fabrica „Weigel". După numai o zi de acțiune unită, ei au reușit să impună patronului anularea hotărîrii de a le micșora salariul.

În condițiile intensificării frămîntărilor și luptelor maselor țărănești, C.C. al U.T.C. a editat, în noiembrie 1931, ziarul „Brazda", adresat tinerilor de la sate. În articolul „De ce apărem?", ziarul își asuma menirea de a arăta calea pe care să meargă tineretul de la țară în organizarea luptei lui revoluționare, îndemnîndu-l la acțiune alături de muncitorimea de la orașe.

Înfruntînd represiunile cercurilor conducătoare, studenții democrați au desfășurat, în primăvara anului 1931, impunătoare demonstrații la București, Cluj, Iași. Vorbind despre aceste evenimente, „Tînărul leninist" nota: „Mizeria, foametea în care se zbat studenții săraci, măsurile burgheziei, căutînd să împiedice pătrunderea în universitate a fiilor de muncitori și țărani săraci, împing studențimea săracă la ieșirea din această situație prin luptă alături de muncitori și țărani".

Pe baza experienței acumulate, în acești ani, în lupta de clasă, revendicativă și democratică, s-au luat importante măsuri pentru îmbunătățirea conducerii de către partid a organizației revoluționare de tineret. În rezoluția „Cu privire la starea și sarcinile Uniunii Tineretului Comunist", Congresul al V-lea al P.C.R. (decembrie 1931) a arătat că Uniunea Tineretului Comunist, în condițiile creșterii avîntului revoluționar al maselor, trebuie să pună în centrul întregii sale activități organizarea și conducerea acțiunilor economice ale tinerilor din fabrici, de pe ogoare, ale tinerilor șomeri, să-și îndrepte atenția către tineretul de la căile ferate și din industria petrolului — ramuri în care se înregistra o puternică efervescență revoluționară, anunțînd marile bătălii de clasă de mai tîrziu — să persevereze pentru închegarea frontului unic de jos, atrăgînd tineretul la lupta generală revoluționară, să demaște organizațiile burgheze reacționare, organizațiile fasciste. Pentru a putea influența și organiza mai bine mișcarea tineretului, Uniunea Tineretului Comunist trebuia — după cum sublinia rezoluția — să facă o cotitură în privința creșterii sale numerice, a lărgirii bazei organizatorice și politice, a întăririi nucleului ei proletar. Îndeplinirea tuturor acestor sarcini — preciza mai departe rezoluția — se putea realiza numai prin ridicarea nivelului ideologic, marxist-leninist, al membrilor U.T.C., al cadrelor ei.

În perioada care a urmat, Uniunea Tineretului Comunist și-a întărit activitatea desfășurată în rîndurile tineretului muncitor, care a început să ia parte tot mai activă la lupta clasei muncitoare. Tinerii muncitori de la căile ferate au fost prezenți la demonstrațiile feroviarilor de la începutul anului 1932, îndreptate împotriva noii „curbe de sacrificiu" care înrăutățea și mai mult condițiile de viață ale muncitorimii; tinerii feroviari au alcătuit, cu acest prilej, gărzi de autoapărare, au purtat pancarde și inscripții revoluționare.

U.T.C. a sprijinit demonstrațiile din București, greva din Oradea, o grevă demonstrativă de la Iași, [illegible] din Timișoara, Arad, Galați. În cursul anului 1932 — an în care, în România, criza a atins punctul ei maxim — [illegible] revendicative, economice și politice ale tinerilor s-au [illegible]. La Pașcani, Satu-Mare, în Valea Jiului, tinerii muncitori au acționat cu hotărîre împotriva reducerii salariilor. Cu prilejul grevei muncitorilor de la Reșița, [illegible] au mobilizat numeroși tineri la demonstrații de solidaritate. În alte întreprinderi din țară: la C.F.R. și „Malaxa" — București, „Astra română" — Arad, „Dermata" — Cluj, „Carmen" și Fabrica de [illegible] din Oradea, [illegible] din Tg. Mureș etc., U.T.C. a organizat o serie de acțiuni ale [illegible] a sprijinit cu succes grevele și [illegible] politice.

Uniunea Tineretului Comunist a desfășurat, în această etapă, o largă activitate propagandistică, [illegible]. În cadrul acestei activități, [illegible] de la Atelierele C.F.R. București a editat, în toamna anului 1932, broșura „Revendicări pentru ucenicii căilor ferate" [illegible] U.T.C. chemînd la luptă pe toți tinerii ceferiști din București, în care erau formulate revendicările tuturor categoriilor de tineri muncitori de la căile ferate. Pentru tinerii lucrători: mărirea salariilor, încetarea concedierilor, [illegible] salariu egal cu al vîrstnicilor la muncă egală; pentru ucenici: salariu în bani, [illegible] cu regularitate [illegible] recunoașterea de către direcție a comitetului ales de ucenici, dreptul de a intra în organizațiile revoluționare de tineret etc.

Uniunea Tineretului Comunist îndemna pe tinerii ceferiști să intre în comitetele de acțiune, să creeze [illegible] de tineri în aceste comitete și între în gărzile de autoapărare, în pichetele de grevă. Într-un manifest editat de C.C. al U.T.C. [illegible] următoarele [illegible]: „Săriți în ajutorul ceferiștilor! [illegible] în luptă cînd ei luptă pentru pîine! Revendicările pe care ei le pun sînt și revendicările noastre. Lupta lor e a tuturor muncitorilor din țară! Strîngeți bani pentru greva ceferiștilor. Alegeți delegați și trimiteți-i să [illegible]!" Același manifest îndemna tineretul să se pregătească temeinic pentru grevă, alături de muncitorii ceferiști din întreaga țară, căci numai prin unirea tuturor forțelor muncitorimii — [illegible] documentul — și prin folosirea unor forme de luptă eficace, burghezia putea fi obligată să cedeze.

Eroicele lupte din ianuarie-februarie 1933 au cunoscut, astfel, aportul viu, activ, al tinerei generații muncitorești. Tinerii muncitori au luat parte, în acele zile, la greve și demonstrații, la activitatea comitetelor de acțiune, au răspîndit manifeste și ziare. În după amiaza zilei de 15 februarie 1933, la Atelierele C.F.R. „Grivița" din București, în afară de tinerii aflați printre miile de greviști din curtea atelierelor, un număr de tineri ceferiști (din unele mărturii, rezultă că peste 100) s-a grupat pe acoperișul halelor, formînd acele „coruri vorbitoare" prin intermediul cărora se menținea legătura între greviști și mulțimea adunată pe străzi, dincolo de porțile întreprinderii. „Cerem eliberarea arestaților!", „Jos starea de asediu!", „Trăiască Partidul Comunist din România", „Trăiască U.T.C.!", „Trăiască frontul unic al muncitorimii!", „Vrem muncă și pîine!" — erau lozincile scandate de acești tineri [illegible].

Alți tineri, urcați pe „tribune vii" — improvizate de muncitori — au adresat soldaților apelul de a nu trage în greviști. [illegible]

În dimineața zilei de 16 februarie, cînd a început represiunea, printre primii care au căzut au fost cei din grupurile de autoapărare. În rîndurile căzuților se aflau și mulți tineri. [illegible] Nu se știe exact cum a murit Vasile Roaită: împuns pe loc, împuns cu baioneta chiar în gura sirenei, ori, rănit grav, în spital. Ceea ce știm, însă, este că Roaită a fost omorît, asasinat, și că pe dosarul său medicul legist a scris „omor scuzabil" — cuvinte care vor rămîne, pentru totdeauna, ca un act de acuzare viu și necruțător la adresa orînduirii burghezo-moșierești.

Ecourile acestor evenimente au fost multiple, profunde. În multe fabrici, în facultăți, în București și în alte orașe, s-au desfășurat ample acțiuni de solidarizare cu luptele feroviarilor și petroliștilor. În procesul conducătorilor luptelor din 1933, proces desfășurat la București și apoi la Craiova, martorii din rîndurile tineretului, apărînd cauza muncitorimii, au arătat că la Grivița, în Valea Prahovei și pretutindeni unde muncitorimea s-a ridicat la acțiune, tinerii cei mai înaintați, muncitori, studenți, s-au aflat alături de vîrstnici, au participat efectiv la demonstrații și grevă, [illegible].

Partidul Comunist Român a dat o înaltă apreciere contribuției tineretului ceferist și petrolist, a organizațiilor sale U.T.C. la luptele din ianuarie-februarie 1933. [illegible]: „Marile lupte din februarie ale muncitorilor ceferiști și petroliști în care tineretul muncitor a luat parte activă, dovedind un eroism și un curaj demn de [illegible] proletariatului revoluționar, au scos în evidență rolul crescut al U.T.C., influența sa crescută asupra unei părți însemnate a [illegible] proletar român, au arătat că U.T.C. a devenit un ajutor al partidului în lupta sa pentru cucerirea majorității clasei muncitoare".

În cursul luptelor din anii următori — ani de grele restriști pentru poporul nostru, în condițiile creșterii pericolului fascist — experiența cîștigată de tinerii comuniști în perioada 1929—1933, nivelul tot mai ridicat de organizare și îndrumare, de cuprindere mai organică în mișcarea generală a proletariatului, își vor spune din plin cuvîntul, adăugînd noi fapte eroice în cartea luptei tinerei generații, sub conducerea P.C.R., pentru libertate și progres social.

C. MOCANU, GR. SBÂRNĂ
Academia de științe social-politice „Ștefan Gheorghiu" de pe lîngă C.C. al P.C.R.

*) vezi articolul „Treptele maturității", „Scînteia tineretului" din 26 aprilie a.c.

Din documentele vremii: un ucenic este dus sub baionetă pentru „vina" că a refuzat să mai rămînă în întreprindere, la discreția patronului

FILMELE LUI ANTONIONI — DOCUMENTE ARTISTICE ALE IMPASULUI

Se explică oare opera lui Michelangelo Antonioni prin cuvintele-program enunțate de regizor într-un articol intitulat „Neorealismul astăzi" apărut în 1958: mă interesează — spunea el — „ce gîndește și ce simte acest om căruia i se furase bicicleta?" Era o aluzie directă, dar nu jignitoare, la eroul unuia din cele cîteva mari filme ale cinematografiei italiene postbelice, „Hoții de biciclete". O formulare mai exactă a intenției exprimate ar însemna poate „mă interesează mai mult". Abordarea unui realism mai mult psihologic decît epic i-a reușit regizorului și dilemele provin doar din faptul că acest realism — în filmele sale — se referă la un mediu în care primează indiferența morală. În acest caz violenta sublimare a psihologiei unui climat e condiționată de lunga agonie a infirmilor sufletești din protipendada milaneză care-i oferă regizorului cadrul și eroii cu existența proiectată în vid.

În „Strigătul", incomunicabilitatea eroului, un muncitor șomer în căutare de lucru, e dramatică, mai dramatică decît oricare situație din cele cîte sînt incluse în filmele ulterioare, deși Antonioni îl prezintă în aceeași „veche" manieră a neorealismului. Nici aici imaginea nu se identifică pînă la confundare, sau nu exteriorizează „ce gîndește și simte" eroul, cum [illegible] — [illegible] în cadrul trilogiei „Aventura", „Noaptea", „Eclipsa" — [illegible] punctul de vedere al unui personaj în pofida acelui regizoral? Două exemple, luate aproape la întîmplare, pot demonstra că realismul psihologic, nefiind o noțiune în sine, diferențierile, nuanțările pe care le implică se raportează doar la evenimente. Sinuciderea din „Strigătul", chiar dacă n-are lunga explicație verbală a decesului moral cu care se sfîrșește „Noaptea", nu iese dintr-un cadru psihologic explicativ. Sau cele două metafore: scurta noapte a soarelui din „Eclipsa" și plaja din „Aventura" de pe versantul unui vulcan stins (metaforă străvezie subliniind neputința unei sustrageri a personajelor din condamnarea la inexistență) nu țin decît de semnificația voită de autor, dar necunoscută, „negîndită" și verbal exprimată deci de personaje. A „gîndi și a simți" mai mult nu înseamnă dialog mai mult. Și regizorul știe asta. În acest sens trilogia lui Antonioni poate fi înțeleasă, într-un fel, prin gesturile finale din „Aventura". Claudia, eroina, își mîngîie cu dispreț și milă în același timp iubitul aflat în brațele unei prostituate. Regizorul nu-și „mîngîie" personajele, nu le acordă milă, în schimb le disprețuiește. Chiar și pe Vittoria, din „Eclipsa", care face din luciditatea cu care-și privește mediul un fel de necesară uitare cotidiană, ca o doză dintr-un drog necunoscut altora. E prin asta Antonioni un moralist, prin urmare [illegible] artistic? A purta eticheta de moralist e atunci, datorită subproducțiilor artistice, „compromițător". Cum etichetele nu determină niciodată un conținut și cum nu putem confunda niciodată pe cel care face rechizitoriu cu realitatea întreprinderii sale, afirmăm că Antonioni e unul dintre cei mai vehemenți moralizatori din cîți cunoaște cinematograful. Să nu deruteze în filmele sale absența bunelor exemple, inexistența unor soluții de recuperare sau incapacitatea regizorului de a le căuta, găsi și indica. A fi „cronicarul" unei lumi ce moare, sau aflată în anticamera morții nu înseamnă a fi partizanul sau avocatul ei. Dimpotrivă.

Felul exemplar în care Michelangelo Antonioni prezintă intimele resorturi ale unei lumi în care satisfacțiile ies aproape din sfera umanului, e important, după o mai veche formulare, „nu pentru procedeu ci pentru diagnostic".

S-a discutat foarte mult despre tehnica lui Antonioni și aceasta în detrimentul temelor și subiectelor sale. Nu știu dacă Antonioni „învinge prejudecata fabulei". Chiar dacă ar face-o, aceasta contează mai puțin în fața rezistenței sau chiar victoriei sale împotriva altei prejudecăți, puternică și agresivă: prejudecata „sentimentelor eterne". Filmele lui nu se pot „povesti" nu pentru că le lipsesc elemente narative, ci pentru că tratarea morții, dragostei, urii în opera sa nu încape în nici o schemă prestabilită deci. Și pentru că există acea continuă relație, între cauză și efect, între psihologie și mediu de care se uită adesea în cinematografia ultimilor ani, ca să nu mai vorbim de totala sa absență în „cinematograful desert".

Cerneala vărsată de Sandro — arhitectul eșuat care își poartă în el ucise, elanurile — peste planșetele celor doi tineri studenți e un acces de sinceră autocondamnare dar și el fals ca și existența lui pigmentată de zgomotoase, furioase și inutile „aventuri". E în gestul „dirijat" de regizor ceea ce filmul clasic numea șocul emoțional direct. Și tot ca în cea mai bună tradiție clasică, lunga secvență a bursei, din „Eclipsa", indică existența unei lumi la „licitație".

Cît privește indecizia: Antonioni este „caligraf sau calofil?", nu-i zadarnic să amintim că, în afara vizibilei sale culturi plastice, în drumul său de la critic de film la scenarist și apoi la regizor e inclusă și o perioadă de „asistență" pe lîngă Rossellini și Marcel Carné. Ultimul, în special, recunoscut prin atenția deosebită la compoziția cadrului. Se poate recunoaște ușor în imaginea filmelor lui Antonioni atmosfera înaintașului său dar cu un minus, lăudabil pentru personalitatea regizorului, de poetic ostentativ. Nici aici „noutatea" nu are nimic strident...

„Moralistul" Antonioni ne-a oferit în trilogia sa, dincolo de o „radiografie a golului sufletesc" și o perspectivă nouă pentru ceea ce este cinematograful-mărturie, document al impasului în care se află o parte a lumii contemporane.

TUDOR STĂNESCU

Laboratorul Uzinei de fibre sintetice din Iași. La aparatul spectru-fotometru se fac analize pentru determinarea cantității de fier din D.M.T.

PE TEME ȘTIINȚIFICE

Steaua mirării

Sperăm că nu greșim prea mult afirmînd că în fiecare din noi există un astronom amator, curios să mai afle ceva despre stelele din nopțile copilăriei și de totdeauna. Cei mai curioși dintre noi au reușit, de altfel, să afle lucruri în plus și au devenit [illegible].

Printre acei oameni ai trecutului care au dat un sens înalt amatorismului în astronomie se numără Victor Anestin și amiralul Vasile Urseanu — întemeietorii Societății Astronomice Române, în 19[illegible], și ai Observatorului astronomic popular, în 19[illegible].

— Ei n-au fost singurii, din vechea generație, care s-au distins printre astronomii amatori, — ne spune actualul director al Observatorului astronomic popular și președinte al Astroclubului Central București Ion Corvin Sîngeorzan. În 19[illegible], Ion Corbu a emis o teorie cosmogonică asupra „captării" (sorii universului ar fi captat nori de praf cosmic din care au luat apoi ființă planetele). Mai tîrziu, astronomul german See a pus baze matematice acestei teorii; Gabriel Todică a scris și a tradus foarte multe lucrări de popularizare a astronomiei prin anii 1910—1915; Constantin Pîrvulescu a rămas un nume în analele astronomiei mondiale prin lucrările sale despre roiurile stelare, elaborate în 1930—1940; Victor Daimaca descoperă cu un binoclu, în 1943, două comete ce-i poartă numele (cometele DAIMACA 1943-C și VAN GENT — Peltier — DAIMACA).

— Dar despre mișcarea astronomică amatoare din anii noștri, ce ne puteți spune?

— În 1951 o dată cu reluarea activității Observatorului astronomic popular, ia ființă și un Cerc de astronomie, al cărui membru eram și eu. În 1966 apare Prietenii cosmosului, cu revista sa internă „Andromeda". Se mai înființează și alte asemenea cercuri, care, unindu-se, au dat naștere Astroclubului Central București, afiliat Observatorului.

— Care este situația în țară?

— În țară — ne răspunde ing. Iosif Strohach, secretar pentru problemele de corespondență științifică ale Astroclubului — sînt aproape 200 de astronomi amatori „declarați", care țin legătura cu noi. Există nuclee de astronomi la Timișoara, Iași, Galați, Craiova, Oradea, Cluj (printre care se numără renumita familie Irimeș, cu observator propriu pe Dealul Alunișului), Alba Iulia, Giurgiu, Lugoj, Sighetul Marmației, în comunele Hălchiu, Stînca, Pănătău și altele.

— Ce activități figurează în planul Astroclubului, pe 1969?

— Pe lîngă sesiunea științifică prilejuită de împlinirea a 60 de ani de existență a Observatorului — ne spune tov. Sîngeorzan — vom elabora o seamă de lucrări în domeniile mari de care ne ocupăm: o nouă metodă de fotografiere a soarelui care va permite observarea și studiul protuberanțelor; urmărirea și studiul mai multor curenți meteorici — Perseidele, Orionidele, Geminidele etc. în scopul determinării poziției radianților. În septembrie vom deplasa o echipă în munții Bucegi pentru fotografierea asteroidului Geografos, care va trece la 9 milioane km. de pămînt (Icarus a trecut la 6,3 milioane km). Intenționăm să stabilim o tabără astronomică temporară la Căldărușani, lîngă Snagov, pentru studii de astroclimat (transparență, turbulență și nebulozitate). Una din ambițiile noastre este instalarea unei filiale a Observatorului, cu sprijinul Astroclubului, în munții Bucegi; am înființat o comisie care se ocupă de studiul creării acestei stații de munte. Împreună cu Observatorul din Budapesta urmărim pentru comparație, curba de lumină a stelei variabile Gamma din Cassiopeea. Dăm, de asemenea, curs circularei Societății astronomice franceze de studiu a suprafețelor planetelor Jupiter și Marte, cu telescopul nostru de 450 mm. În sfîrșit am trimis membrilor noștri formulare cu instrucțiuni pentru observarea științifică a unor eventuale OZN... Dorința noastră cea mai mare este unirea tuturor acestor nuclee de astronomi amatori într-o asociație națională. La Sesiunea științifică comemorativă din decembrie anul trecut, directorul Observatorului Academiei, prof. univ. dr. doc. Constantin Drâmbă, a susținut această dorință a noastră.

— Într-adevăr — ne declară tov. Constantin Drâmbă — sînt și eu pentru construirea unei asemenea asociații. Amatorii noștri sînt ca niște albine cărora le lipsește un stup. Ei sînt uneori oameni bine pregătiți, bine intenționați, care propagă știința cu mare eficacitate. Lucrările lor, deși nu pot fi mari, sînt, în schimb, foarte numeroase, ceea ce le dă greutate în știință.

— În afară de asta — adaugă tov. Sîngeorzan — asociația ar putea coordona științific și repartiza anumite sarcini.

— Credeți că vor exista și alții care să adere la asociație?

— Cum să nu!

— De unde știți?

— Voi da un exemplu: în luna martie a.c., am vorbit la televiziune, împreună cu alți tovarăși, despre frumusețile astronomiei, despre descoperirile care se pot face cu o lunetă de construcție proprie. În urma acestei emisiuni am primit și continuăm să primim zeci de scrisori cu întrebări asupra detaliilor constructive ale lunetei, adică tot atîtea posibile adeziuni.

N. PĂDURARU

ANCHETA NOASTRĂ

„Eu cred că veșnicia s-a născut la sat" — spunea Blaga vizînd o permanență a spiritualității românești ; tradiția străvechii civilizații a satului, prelungită pînă azi, e o realitate a culturii noastre. Ignorarea universului folcloric în complexitatea culturii noastre e de neconceput. Fenomen istoric firesc dispariția formelor de producție populară — industria casnică țărănească, textilele, ceramica etc. — nu se întîmplă fără preluarea la nivelul producției organizate și artei culte a unor modalități, viziunea creatorului anonim continuînd să existe — sublimat. Rezolvări artistice de existență milenară izbucnesc în sinteze, topite în dimensiunea modernă a civilizației.

Dar, vii în memoria locuitorilor satelor noastre obiectivele produse de țărani sînt amenințate de dispariția fizică ; eroziunea timpului, hazardul, nepăsarea uneori, distrug mărturiile materiale ale veacurilor. Tineretul nu mai ia, de cele mai multe ori, parte activă la ceea ce am putea numi producția de artă populară ; în condițiile pierderii treptate a tezaurului folcloric pentru generațiile care vin, imaginea culturii materiale și spirituale a înaintașilor noștri ar începe să pălească. Sătenii, intelectualii satelor, cărturarii au atras pe rînd atenția asupra acestui pericol ; astfel au apărut în țară primele colecții de etnografie și artă populară. În vremea din urmă tineretul sătesc, elevii și cadrele didactice au inițiat adunarea prețioaselor piese ale artei țărănești ; salvate, astfel de distrugere și pierdere, obiectele alcătuiesc adevărate muzee de etnografie și folclor în care e imortalizată istoria satului.

Ancheta noastră și-a propus să stabilească **STADIUL ÎN CARE SE GĂSESC ROADELE ACESTEI INIȚIATIVE CETĂȚENEȘTI, LOCUL PE CARE ÎL OCUPĂ MUZEUL ÎN VIAȚA TINERETULUI DE LA SATE, PROBLEMELE ORGANIZATORICE, DIFICULTĂȚILE MATERIALE ȘI, AVÎNDU-SE ÎN VEDERE CĂ NE AFLĂM ÎN FAȚA UNOR INIȚIATIVE TINEREȘTI, SĂ DETECTĂM PULSUL UNOR STRĂDANII PLINE DE NOBILĂ IUBIRE PENTRU CULTURA POPORULUI NOSTRU.**

Interioare ale Muzeului etnografic din Rășinari — jud. Sibiu

MUZEELE SĂTEȘTI — lecție vie a dragostei pentru trecutul și prezentul țării

Rășinari, județul Sibiu. Muzeul etnografic a luat ființă în 1952, din dorința de a da, într-o singură imagine, specificul acestei zone etnografice atît de interesantă. Constituită prin donațiile localnicilor, prin achiziții ulterioare, colecția a fost amenajată în casa pusă la dispoziție de familia Borcianu. Muzeul s-a individualizat, a căpătat astfel personalitatea sa, un loc distinct de mare interes pentru vizitatorii de pretutindeni. E de remarcat că, încă de la început, muzeului i s-a stabilit, pe plan local, un buget cu care poate să-și întregească inventarul. „Am avut dintotdeauna — ne spune ZOE MUȚIU, îndrumătoare a muzeului — sprijin ; nu există cazuri în care să nu fi primit ajutorul organelor locale și județene. Nu am fost niciodată refuzați. Așa am ajuns să avem ceea ce vedeți. Am simțit în permanență prezența Comitetului județean pentru cultură și artă și, foarte important, a Muzeului Brukenthal".

Colecția avea la început circa 500 vizitatori pe an ; în prezent își trec pragul 10 000—12 000 de oameni. Muzeul a devenit un organism activ ; în afara vizitelor obișnuite, individuale și colective, aici se țin, fie de personalul muzeului, fie de profesorii de istorie, lecții cu exemplificări concrete, pentru elevii din Rășinari și din împrejurimi. „Tinerii din toată țara vin, organizat, să cunoască istoria satului nostru" — spune cu mîndrie un localnic.

Urmînd o concepție muzeistică logică, obiectele expuse — instalațiile casnice, pive, torcători, țesături, costume, mobilier pictat etc. — reconstituie într-o demonstrație convingătoare trecutul satului, sînt mărturia inventivității și varietății de forme a manifestărilor artistice ale poporului nostru.

E regretabil însă că nu există aici suficiente *mijloace de popularizare*. Faima de care se bucură (Muzeul e trecut în ghidurile turistice naționale și internaționale) se datorește, în primul rînd calității colecției și expunerii sale. Nu s-a reușit scoaterea unui pliant. „O astfel de tipăritură, bogat ilustrată și cu un text în cîteva limbi, ar fi un util instrument de lucru pentru noi — spune Zoe Muțiu. Editura Meridiane a făcut fotografii pentru realizarea unor cărți poștale cu obiecte, motive din muzeul nostru, ceea ce, de asemenea, e o inițiativă valoroasă. S-a turnat un film, dar nu a fost încă difuzat. Prezentări mai dese la jurnale cinematografice, la televiziune, imprimarea unor afișe ar fi încă niște lucruri necesare..."

Pentru tineretul din Rășinari, Muzeul etnografic a devenit o prezență. *„Eram copii* — își amintește Mircea Lac, secretarul comitetului comunal U.T.C. — *cînd a luat ființă și cei mai mari dintre noi, pe atunci, ajutam la îmbogățirea colecției. Fiecare aveam pe acasă, rămase din generații, obiecte pe care familiile noastre le donau muzeului. De la școală, adesea, eram duși la muzeu; ni se țineau acolo, ca și elevilor de astăzi, lecțiile de istorie. Trecutul învia sub ochii noștri. Muzeul nostru e o lecție vie despre cultura materială și spirituală a înaintașilor noștri, despre viața Rășinarilor"*. Numele multora dintre tinerii din sat figurează printre donatori. „În planul de activitate — ne spune Mircea Lac — avem ca sarcină permanentă sprijinirea muzeului, [illegible] descoperirea de noi obiecte interesante. Ne bucură cînd vedem elevi, uteciști, oameni din [illegible] țara venind la Rășinari".

[illegible] individuale sau orga[illegible] în firea lucrurilor [illegible] răsinăreni. Istoria [illegible] astfel, aruncă o [illegible] asupra realităților [illegible] acum patria [illegible] celelalte căi de [illegible] educația prin mijlocirea muzeului dobîndește forța de convingere a unui material faptic de o indiscutabilă rezonanță patriotică. Tinerii din Rășinari au o adevărată dragoste pentru muzeul din satul lor în care descifrează forța creatoare a poporului, splendoarea artei sale.

Bucovina, celebră prin mănăstirile sale, poate să-și arate un chip inedit și deosebit de interesant: aici a înflorit în timpuri o originală vatră folclorică a cărei viață dăinuie încă, asistăm și astăzi la manifestări din cele mai tulburătoare. Cu toate acestea și aici vremea, devenirea istorică își spun cuvîntul ; o lume de forme și culori, arta țăranilor și locuitorilor de la munte e amenințată de degradare. *„Primii pași*

pentru a o evita au fost făcuți — ne asigură Marcel Mureșeanu, vicepreședinte al Comitetului județean pentru cultură și artă Suceava. *Sînt cunoscute Muzeul lemnului din Cîmpulung Moldovenesc, colecția lui Toader Hrib, din Arbore"*.

Muzeele sătești care se pot organiza în Bucovina vor prezenta o regiune în care tradiția artei populare a ajuns la uimitoare realizări. Acestea ar contribui la cunoașterea mai profundă a zonei și ar avea o funcție activă în educația artistică și cetățenească a tineretului. În faza în care ne aflăm, primează inițiativele localnicilor, ale intelectualilor satului, ale uteciștilor. Atîta vreme cît nu-s constituite ca muzeu care să aparțină Comitetului județean pentru cultură și artă, colecțiile de etnografie sînt în gospodărirea școlilor și organizațiilor de tineret. Ceea ce s-a făcut pe plan județean e apelul lansat către directorii de cămine culturale, școli, în vederea amenajării de expoziții de artă populară. Sînt sate în care adunarea materialului etnografic se desfășoară rodnic, se conturează viitoare muzee sătești la Moldovița, Solca, Pojorîta, Bomaia, Botuș, Botoșana etc. Cît nu e prea tîrziu trebuie reconstituită în centre semnificative istoria satului bucovinean.

„Eram la școala din Botuș, comuna Fundu-Moldovei — ne spune Mihail Selesneac, profesor din Suceava — cînd împreună cu profesorii Elena și Filon Lucău, și astăzi în Botuș, am hotărît să alcătuim o monografie a satului. Aveam în față ilustre exemple de cercetare sociologică a satului românesc".

S-a început cu un album de altițe, apoi lucrurile cele mai diferite au prins să se adune: ștergare, bite, obiecte de păstorit și vînat, ouă încondeiate, crestături în lemn. Portul popular din sat se stringe cu încetul, opincile au dispărut deja și au fost căutate exemplarele rămase. A venit rîndul unor pive, icoane, instalații de industrie casnică etc." În acțiunea noastră — continuă profesorul Mihail Selesneac — i-am atras pe elevi, pe uteciștii din sat, care ne-au ajutat substanțial". În prezent, obiectele se află adunate, la școala, într-o încăpere, evident, insuficientă. Lecțiile însă au devenit, chiar în aceste condiții, mult mai atractive. Colecția prezintă o imagine de ansamblu, permite o detașare de ceea ce, pînă acum elevii puteau cunoaște nemijlocit dar fracționat. Soții Lucău vor să extindă vechea acțiune. S-a depistat o casă de lemn cu specific bucovinean, a lui Petrea Timpau, în care, expuse, obiectele adunate ar cîștiga în valoare; profilul muzeului satului s-ar înfățișa convingător. *În această situație trebuie să intervină ajutorul organelor locale și, credem, al comitetului județean pentru cultură și artă. Achiziționarea casei de care am vorbit, procurarea mobilierului respectiv necesită fonduri.* Numai în acest fel muzeul satului din Botuș va fi o operă încheiată și-și va împlini rolul pe care i-l doresc inițiatorii: un glas autentic al istoriei pămîntului și oamenilor de pe meleagurile Bucovinei.

În județul Botoșani procesul dispariției artei populare e într-un stadiu foarte „avansat". În așezările de șes costumul tradițional a devenit o raritate, practica cioplitului în lemn și a ceramicii abia dacă mai este întîlnită. Descoperirea și punerea la adăpost a ceea ce se află de valoare în creația populară a acestei zone e un fapt urgent care nu a scăpat specialiștilor și care trebuie să dea de gîndit lucrătorilor din domeniul culturii, învățămîntului, organizației de pionieri, comitetului județean al U.T.C. etc. La Ripiceni am semnalat existența unei interesante expoziții arheologice, organizată la școală, colecția mai cuprinde, de asemenea, cîteva mărturii de cultură materială din Evul Mediu și epoca modernă dintr-o serie de sate de pe malul Prutului. („Vrem — ne-a spus profesorul Ion Banculescu, inițiatorul acestei expoziții — să stringem cu ajutorul elevilor, al uteciștilor, al sătenilor obiectele care să compună un adevărat muzeu al satului. Am fost prin case, știu unde și în ce stare se află cutare costum sau cutare plug de lemn. În vara care vine sînt sigur că voi primi sprijinul tuturor; vreau să văd muzeul realizat — visul meu și al școlii...

„Preocupări similare — nuclee ale unor colecții de arheologie, etnografie și folclor — se află și în satele Miorcani, Drăgușeni. Organelor culturale ale județului le revine credem, sarcina de a trezi peste tot astfel de inițiative, de a stimula eforturile celor care vin cu pasiunea lor pentru crearea de muzee sătești. Poate că aici e locul să amintim un caz petrecut în urmă cu cîțiva ani și care, în nici un fel nu trebuie să se repete. Din inițiativa lui D. Grigoraș, luase ființă la Orășeni-Deal un mic muzeu sătesc, așezat în două încăperi dintr-o casă țărănească. Conducerea de pe atunci a destinelor culturale ale Botoșanilor a dispus închiderea muzeului și transferarea obiectelor în... depozitul Muzeului județean unde să aștepte (așteaptă încă!) înființarea unui muzeu etnografic județean. Lipsa de viziune, dezinteresul pentru un început bun au dus la dizolvarea acelei frumoase realizări.

• Ferestre deschise asupra istoriei culturii materiale și spirituale a înaintașilor noștri • Tinerii — inițiatorii și beneficiarii unei emoționante acțiuni: muzeul satului lor • Dincolo de primul pas... • Modificări pe harta turistică • Sub semnul întrebării: mobilierul, popularizarea, catalogul științific...

Vizita la *Arcani*, o străveche comună din Gorj, am făcut-o însoțiți de profesorul Titu Rădoi din Tîrgu-Jiu, care ne-a prezentat entuziast realizările arcănenilor. Muzeul satului, înființat aici în anul 1965, reia o veche tradiție muzeistică a locului. Într-unul din satele subordonate ale comunei, la Cîmpofeni, încă în 1926 profesorul universitar Vasile Cărăbiș, conducătorul pe atunci al unei unități culturale sătești, a creat un muzeu reprezentativ pentru istoria localității. Muzeul creat în Arcani (al doilea muzeu sătesc din comună!) recompune într-o imagine unitară viața de pe Valea Jaleșului din cele mai vechi timpuri pînă în zilele noastre. Inițiativa creării muzeului a fost luată de cadrele didactice de la școala generală care au cerut sprijinul organizației de tineret, pionierilor, elevilor și sătenilor. Munca i-a pasionat pe toți; crearea muzeului e rezultatul unui efort colectiv, colaborării dintre intelectuali, organizația de tineret și săteni. Căutarea și valorificarea vestigiilor trecutului s-a cristalizat într-o unitate muzeală de reală valoare a cărei forță educativă se manifestă pregnant în viața comunei.

Expoziția muzeului cuprinde copii ale documentelor atestînd existența satului în secolul XV și o bogată colecție de obiecte produse de localnici: mobilă rustică, coveți, icoane de lemn pictate sau sculptate, stîlpi de pridvor în elegante torsiuni, furci de tors, arme, vase de lemn, ceramică, războaie de țesut, covoare, costume etc. etc. Obiectele acestea fac dovada simțului estetic, fanteziei generoase, sobrietății în construirea volumelor. Machete ale noilor realizări ale comunei completează capitolele istoriei satului pînă la zi. Pentru vizitatorii acestui original și bogat muzeu sătesc școala a pregătit cîțiva ghizi dintre elevii cei mai buni, care prezintă caracteristicile spirituale și etnografice ale așezării și locuitorilor ei. Strădania creatorilor muzeului din Arcani este exemplară și în acest sens se deschid posibilități nebănuite de creștere. ION RĂDOI, directorul căminului cultural din comună, ne-a spus: „În ceea ce privește localul folosim patru încăperi din vechea școală și sînt posibilități de extindere. Avem însă nevoie de mobilier pe care în condițiile de față fără intervenția județului, nu-l putem procura. La Arcani avem posibilități să mai deschidem cîteva puncte muzeistice subordonate muzeului sătesc: există mori de apă și pive, unele în funcțiune, altele nu, pe care le-am putea folosi. E în curs de asfaltare drumul spre Tismana, oamenii au început a auzi de noi și trebuie să știm să ne primim oaspeții. Toată lumea ar avea de cîștigat..." „Nu numai că nu ne este indiferentă soarta muzeului din Arcani — ne spune Ion Cheran, secretarul comitetului comunal al U.T.C. — dar ne considerăm responsabili de tot ceea ce se întîmplă cu muzeul. Într-un fel muzeul ne aparține..." Tineretul din Arcani a contribuit efectiv la înființarea muzeului. La școală activează peste 40 de elevi în scopul îmbogățirii continue a muzeului.

Costume moldovenești

Se prevăd seri muzeale la care să participe tineri din Arcani și din împrejurimi. Se preconizează chiar, aici, un schimb de experiență cu secretarii U.T.C. din întregul județ. Tinerii se vor cunoaște mai bine, vor învăța dintr-o experiență de prestigiu.

După această incursiune prin acele locuri, unde, prin respectul și dragostea pentru cultura materială și spirituală a satului românesc, se înfiripează și se dezvoltă muzee sătești, cîteva concluzii ni se par justificate.

Ne-am referit, în ancheta noastră, la o parte din localitățile unde au apărut sau sînt în curs de formare astfel de instituții dar, principial, credem că în diverse locuri se ridică aceleași probleme. În general, *muzeele sătești au luat ființă în zonele de intensă viață folclorică ca urmare a unor inițiative locale a intelectualilor, tinerilor, sătenilor*. În cele mai multe din cazuri s-a pornit de la reconstituirea monografică a satului și din dorința de a înzestra școala cu această argumentație materială. *Unele dintre aceste mici colecții s-au dezvoltat, au devenit cuprinzătoare și reclamă transformarea lor în muzeu al satului respectiv* — la Rășinari înființarea și funcționarea muzeului s-a produs, credem, exemplar. Pentru celelalte, unele abia închegate, altele deja colecții valoroase, se pune problema pasului următor. Colecțiile s-au constituit sau sînt în curs de formare: *Cine trebuie să intervină acum pentru a se desăvîrși lucrul început ?*

În unele localități am văzut că sînt necesare localuri corespunzătoare (case țărănești care întregesc, arhitectonic, muzeul). Cu o singură excepție, toate au

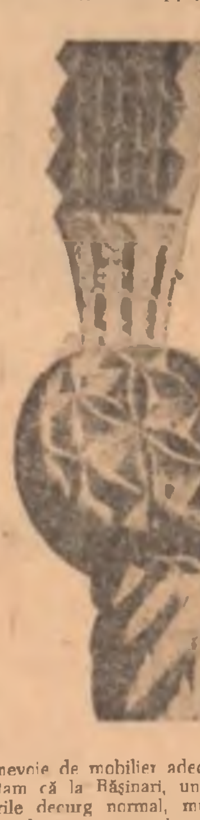

nevoie de mobilier adecvat. Arătam că la Rășinari, unde lucrurile decurg normal, muzeul are un buget propriu alocat de consiliul popular comunal... De asemenea pentru unele unități ajunse într-o fază superioară, cu un profil remarcabil, de deosebit interes cultural, turistic etc. trebuie studiată angajarea unor oameni special pentru muzeu. În acest mod s-ar rezolva mai multe probleme: orarul de vizitare, un program de noi achiziții, ghidaj calificat, alcătuirea catalogului științific, implicînd rigoarea și discernarea în alcătuirea colecției.

În toate centrele vizitate lipsesc mijloacele de popularizare: panouri, afișe, pliante. Cine ar trebui să sprijine aceste acțiuni se pare că nu prea acordă sprijinul cuvenit. La rîndul lor presa, radio-televiziunea, cinematografia pot să-și aducă, în acest sens, o prețioasă contribuție.

Nu există un regulament de înființare și funcționare a acestui tip de instituție culturală și am sugera organelor de resort din C.S.C.A. și Consiliului muzeelor, studierea posibilităților de a reglementa, legal, aceste probleme. De asemenea, ni se pare de mare însemnătate, avîndu-se în vedere tocmai aportul de pînă acum, un interes crescînd din partea organizației U.T.C. atît pentru consolidarea muzeelor cît și pentru folosirea cît mai judicioasă a tuturor elementelor educative ce le conțin.

În stadiul actual muzeele sătești — unele existînd ca atare, altele ca începuturi timide sau doar ca virtualități — obligă la intervenții eficiente pe plan local, județean și central. Salvarea unui tezaur imens de cultură este de stringentă actualitate și inițiatorii acestei opere cetățenești trebuie să întîlnească înțelegerea și entuziasmul cu care ei înșiși s-au dedicat acestei nobile activități.

Ceea ce s-a făcut e ziua dintîi a nașterii unui sistem de muzee sătești care, din mii de unghiuri, reconstituie imaginea în timp a unui popor înzestrat și laborios. În limbajul expresiv al culturii și artei populare se oficiază la înalt nivel emotiv și uman, dragostea față de trecutul și prezentul țării.

CONSTANTIN IONESCU

MARI PERSONALITĂŢI ALE LUMII DESPRE TINERI ŞI TINEREŢE

ANCHETĂ internaţională

Organizată de CAROL ROMAN

URHO KEKKONEN

[illegible]

La ancheta noastră a binevoit să ne răspundă dl. URHO KEKKONEN, preşedintele Finlandei. Domnia sa ne-a trimis un amplu material documentar ce a stat la baza unui important discurs ţinut la Helsinki, la 26 noiembrie 1968. Publicăm fragmente ce răspund anchetei noastre privitoare la „TINERI ŞI TINEREŢE".

UN TINERET LIPSIT DE PREJUDECĂŢI — SPERANŢA LUMII

de URHO KEKKONEN
preşedintele Republicii Finlanda

...Societatea nu se va dezvolta în condiţii bune dacă tinerii care se pregătesc pentru viaţă nu văd şi nu înţeleg rostul muncii lor. Generaţia la putere va trebui de data aceasta să dea ascultare tinerilor şi să restabilească încrederea lor într-un viitor asigurat.

...Tinerilor trebuie să li se acorde dreptul de a-şi spune cuvîntul, precum şi o putere reală de a lua hotărîri nu numai în problemele lor, dar şi în acelea privind întreaga activitate socială.

Puterea impune o răspundere sporită a tinerilor, iar răspunderea generează maturizarea. Ar fi o mare greşeală să credem că tineretul nu poate face altceva decît să critice şi să revendice.

...Pentru prima dată avem acum un tineret care nu a trecut prin experienţa războiului şi a asupririi naţionale... Am observat apoi cu plăcere că tineretul este capabil să lărgească aria solidarităţii umane. Nu intenţionez să abordez acum problemele mizeriei „lumii a treia". Dar faptul că mai mult de jumătate din omenire îndură foame şi că circa 100 000 de oameni, dintre care o jumătate sînt copii, mor în fiecare zi datorită foamei, bolilor sau altor stări grave determinate direct de lipsa de hrană, constituie o stare de lucruri revoltătoare atît din punct de vedere intelectual cît şi moral. Sîntem oare într-adevăr în situaţia de a nu putea ceda din surplusul nostru? Tineretul ar fi lipsit de inimă şi de viziune dacă nu s-ar afla în primele rînduri ale acelor care acordă ajutor pentru dezvoltare.

Ştiinţa şi tehnica au făcut asemenea progrese uriaşe încît însăşi raţiunea, sau mai bine-zis optimismul omului cult ar trebui să determine toleranţă faţă de semenii noştri. Umanizarea luptei pentru existenţă este tehniceşte posibilă. Dar politiceşte nu am reuşit să o ducem la capăt. Aproape nimic nu determină o viziune atît de opacă ca folosirea neraţională a cuceririlor intelectului uman. S-a întîmplat ceva complet greşit pe planul aspiraţiilor noastre sau există o defecţiune fundamentală în cultură dacă talentul creator se resemnează să slujească războiul şi distrugerea sistematică. Munca paşnică, creatoare pare unora deprimantă, înapoiată în comparaţie cu eficacitatea activităţii destructive.

Istoria ne învaţă că asigurarea păcii pe cale militară este cea mai veche, cea mai obişnuită şi cea mai nereuşită cale de menţinere a păcii. Această situaţie s-a schimbat, desigur, o dată cu apariţia bombei atomice, arma nimicitoare obţinută de marile puteri. Înseamnă care prin acest „pas în progres" că cursa înarmărilor a devenit pînă la urmă un mijloc eficient pentru salvgardarea păcii? Aceasta este credinţa unei anumite părţi a generaţiei care hotărăşte în prezent destinele naţiunilor.

[illegible]

Simpozion internaţional

La hotelul „Europa" din staţiunea Eforie nord au început vineri lucrările unui simpozion cu tema „Tratamentul complex al reumatismului", organizat de Centrul metodologic de reumatologie al Ministerului Sănătăţii. Iau parte specialişti din ţara noastră, împreună cu personalităţi medicale din Suedia, Finlanda şi Danemarca. Simpozionul va dura trei zile, în care timp se vor face 11 comunicări ştiinţifice privind organizarea asistenţei şi aplicarea diverselor tratamente medicale în bolile reumatice precum şi vizite la unităţile de specialitate din staţiunile balneo-climaterice de pe litoral.

„Simpozionul prilejuieşte un preţios schimb de experienţă practico-clinico-teoretică între specialiştii în reumatologie din ţara noastră şi specialişti cu renume din ţările scandinave, cum sînt Gunnar Edstom din Suedia, Laine Veikko din Finlanda şi Bossel Ib din Danemarca — a declarat profesorul Ion Stoia, directorul Centrului de reumatologie din Bucureşti. Concluziile se vor referi la terapeuticele complexe noi în domeniul reumatologiei în ţările respective şi la ceea ce oferă litoralul românesc pentru tratamentul unor boli reumatice".

(Agerpres)

de la om la om

Sold. BOCAI VICTOR: Public scrisoarea dumneavoastră în nădejdea că vă sînt cu ceva de folos şi că rîndurile acestea vor ajunge în faţa ochilor pe care îi căutaţi. Dacă va fi aşa, scrie-mi, ca să mă bucur şi eu.

[illegible]

ION BĂIEŞU

Ştiu să râse să primesc mustrări (din mari) pentru neîngăduita grabă cu care răspund la foarte numeroasele apeluri pe care le primesc din partea prietenilor rubricii noastre, dar, de fiecare dată, mă prăbuşesc disperat în faţa monumentului de drame şi comedii care rămîn pentru simbăta cealaltă. Îmi veţi spune că fiecare viaţă (şi în scrisorile primite se închide adesea o viaţă de om) e un roman, iar eu voi fi imediat de acord că aşa e, numai că ziarul care să publice săptămînal o trilogie, încă n-a apărut.

Vom încerca, deci (conştienţi şi obsedaţi de riscuri), să răspundem aproape tuturor corespondenţilor, urmînd ca asupra celor ce se vor declara nemulţumiţi să revenim.

O ultimă precizare: cineva a insinuat, într-o scrisoare pe jumătate glumeaţă, că eu aş inventa unele scrisori, că le-aş sprijini cu poante, pentru că unele dintre ele sînt de-a dreptul neverosimile, că aş un haz nimitar.

Vin imediat aici să declar cu mîna pe inimă că absolut nici o contrafacere nu se întreprinde în cadrul rubricii noastre, iar cei care se îndoiesc vreo clipă de autenticitatea scrisorilor publicate, n-au decît să vină la redacţie, să la legătură cu tovarăşa Vera şi să citească documentele cu ochii lor. Cît despre aluzia că unele scrisori au prea mult umor pentru a nu fi inventate de mine, o trec, desigur, în colecţia cu cele mai frumoase vorbe care mi s-au aruncat în curte.

[illegible]

...poate să ardă cu aceeaşi flacără pînă la sfîrşitul vieţii, atît este de eternă. Iubirea este ca o noapte de vară cu stele pe cer şi parfum pe pămînt. Dar iubirea face din inima omului ceva asemănător cu o grădină de ciuperci, o grădină luxuriantă şi neruşinată unde cresc ciuperci tainice şi obraznice. Ea a coborît pe pămînt într-o noapte de primăvară cînd, un tînăr a văzut doi ochi... doi ochi. I-a privit ţintă, şi-a cufundat privirile în ei. În momentul acela în inima lui s-au întîlnit două raze de lumină, un soare care şi trimite strălucirea spre o stea. El a căzut în braţele ei şi nu a mai auzit, nu a mai văzut nimic. Iubirea a fost, este şi va fi, originea lumii, precum şi stăpîna lunii, şi toate căile ei sînt pline de flori şi de dragoste. Dar iubirea are definiţii infinite".

M. VLĂDUCĂ, judeţul Ialomiţa:

„În ciuda celor 18 ani pe care i-am împlinit, am cunoscut multe sau foarte multe fete. Le cîştigam încrederea cu o uşurinţă invidiată de colegi şi prieteni, însă cu aceeaşi uşurinţă mă despărţeam de ele. La un moment dat mă simţeam aşa de obosit încît mi-am propus să termin cu toate astea. Asta s-a întîmplat prin luna august, anul trecut. Eram în vacanţa de ... [illegible] ... Eram fericiţi şi timpul s-a scurs pe nesimţite. Trecuse patru luni, cînd ne-am certat. Vinovat — eu... Cînd m-am întîlnit cu ea nu a mai vrut să vorbească cu mine, iar după unele eforturi mi-a rezervat 30 de minute. În aceste minute mi-a spus căci nu vrea să mă vadă, că nu am fost sincer cu ea. În zadar am încercat anumite soluţii. N-o pot uita. Vă rog, ce-aş putea face? Nu mă lăsaţi în această situaţie".

Dragă Vlăducă,

Pun pariu cu tine pe ce vrei că aici e vorba de un blestem. Nu ştiu dacă tu crezi în blesteme, eu cred. Tu spui la începutul scrisorii că erai foarte reputat printre prieteni pentru uşurinţa cu care te împrieteneai cu fetele şi te... departajai de ele şi nu mă îndoiesc că pe multe le-ai făcut să sufere. Acum, iată, ţi-a venit rîndul. Nu se putea, după atîtea departajări, să nu păţeşti şi tu o „figură", nu se putea să nu suferi şi tu într-o bună zi. Probabil că fata a auzit de faima ta de cuceritor şi s-a simţit jignită. Oricum, părerea mea e să nu iei situaţia în tragic. Au suferit mulţi oameni din dragoste (dacă nu cumva chiar toţi) şi nimeni n-a păţit nimic. Poate doar în literatură. Dar literatura e una şi situaţia dumitale e alta.

MARY D. — Ialomiţa
Dragă „Ion Băieşu"

N-am scris niciodată la redacţie, dar această rubrică nu-mi dă pace, şi-mi şopteşte într-una: scrie, scrie, că vei găsi un prieten bun, un sfat, vei găsi ceea ce cauţi de mult şi nu găseşti. Iată mă scriind, dar sincer vă spun, dezamăgită. De ce? Deoarece nu ştiu dacă o să folosiţi ironia asupra scrisorii mele ca asupra celorlalte.

De teama ironiei devin laşă şi-mi semnez scrisoarea cu iniţiale.

Mă numesc M. D. din judeţul Ialomiţa. Am 18 primăveri. Acum văd că viaţa mea nu mai este a unui copil ci a devenit matură şi trebuie să întîmpin şi să rezolv orice bucurie şi necaz. Sînt îndrăgostită. Da: sînt îndrăgostită, nu ca orice domnişoară de un cavaler apărut. Sînt îndrăgostită de un om cu situaţie familiară, cu soţie şi, în curînd, cu copil. De asemenea, mult superior mie. Da, şi dînsul mă iubeşte în aceeaşi măsură precum îl iubesc. Sufăr enorm de mult, dar ori cît aş suferi, nu vreau nici în ruptul capului să fiu un microb în cadrul acestei familii. Nu vreau să distrug o familie, nu vreau să fac să sufere acea femeie şi, în curînd, acel copil nevinovat, din cauza mea, dar nu ştiu ce să fac? M-am gîndit la mii de ipoteze, dar punîndu-le în practică nu am obţinut nici un rezultat. Vroiam să mă obişnuiesc cu gîndul că ne iubim ca fraţi; vroiam să-l ocolesc, dar în fiecare zi venea să mă vadă la serviciu că profesia e de aşa natură. Vroiam să-l urăsc dar zadarnic. Crezînd că departe îl voi uita, am luat concediu şi am plecat la munte, dar sincer vă spun că mai mult am suferit. Doresc un sfat, un sfat folositor, dar ţinînd cont că eu nu vreau să destrăm o familie, să fac să sufere pe nimeni. Aştept răspunsul dumneavoastră cu speranţa că nu va fi în zadar.

Mii de mulţumiri,
Cu respect, MARY

Răspunsul meu e simplu: cu puţină ambiţie, dumneavoastră veţi reuşi, după părerea mea, să vă dovediţi nobilă şi să aşterneţi, cu adevărat liniştea unui cămin. E foarte greu să porţi pe conştiinţă povara nefericirii altcuiva. Închipuiţi-vă că şi dumneavoastră v-ar răpi cineva soţul mai tîrziu, cînd veţi fi căsătorită. Uşor v-ar fi?

Pentru asta nu trebuie să-l uriţi neapărat pe bărbatul respectiv. Închipuiţi-vă ce-ar fi pe lume dacă toţi oamenii care s-ar despărţi s-ar uri, cum am înota cu toţii în venin. Nu vă sfătuiesc nici să vă iubiţi ca fraţii, cum spuneaţi mai sus, căci mi-e frică să nu cădeţi, totuşi, într-o bună zi, în vreun incest. Cel mai sănătos e să nu vă iubiţi deloc. Lăsaţi baltă toată povestea şi căutaţi să-l uitaţi. Mai încercaţi să plecaţi odată la munte, eventual la mare. Poate vă reuşeşte.

ABSENŢA TEMPERATURII

(Urmare din pag. I)

[illegible]

...el că e foarte indulgent cu hoţii de buzunar, pînă într-o zi cînd, venind de la serviciu, s-a simţit uşurat de chenzina pe care o purta în buzunar. Trebuie să aşteptăm o astfel de „morală" ca să intervenim public? Mi se pare o tristă şi păgubitoare copilărie.

OMUL FĂRĂ TEMPERATURĂ MORALĂ

V. Arachelian: Tot întîmplarea a făcut să vin la această discuţie cu un test făcut în autobuzul de noapte P. Pe la două, în maşina în care mă aflam, la Universitate, a urcat prin faţă un puşti de vreo 10-11 ani, care se adresă şoferului: Nene, pot să ajung la „Favorit" cu maşina matale? Şoferul — om de suflet sau mai exact spus indiferent? — îi răspunse afirmativ, ba mai mult, îi face şi un semn complice să nu-şi ia bilet. Eram cam 10-15 călători în autobuz şi cu toţii am fost subit interesaţi de întrebarea unuia dintre noi. Un călător acţionase spontan sub un impuls superior, cetăţenesc. Il chestiona pe puşti unde merge la miezul nopţii, neînsoţit? Între timp maşina plecase din staţie, dar omul l-a luat de mînă şi l-a dus la miliţie, la camera minorului. Am observat cu stupoare nu numai comentariile ironice ale unor călători, dar şi indiferenţa afişată de alţii. Divulgîndu-le calitatea de gazetar, i-am rugat să-mi răspundă la întrebarea „de ce n-aţi intervenit văzînd un copil la ora două noaptea, îndreptîndu-se spre o direcţie neştiută de el?". Bănuiţi, probabil, că din 10 cetăţeni chestionaţi cinci au refuzat să răspundă iar celelalte replici erau nişte alibiuri nevolnice: „nu mă amestec în oala altora"; „am suficiente pe cap ca să-mi sară ţandăra pentru un puşti"; „dacă mă iau de fiecare vagabond nu mai ajung acasă, ci la balamuc"; „ce-i sînt mamă, îi sînt tată?" „să-i fie de bine. O să se lovească singur cu capul de pereţi". Deşi oameni de diferite vîrste, deşi de profesii diferite, deşi mergeau acasă după programe, probabil, diferite, ei aveau un ce comun: indiferenţa. Şi totuşi ce-l deosebea pe omul care nu rămăsese indiferent la situaţia relatată, ce-l deosebea, dincolo de vîrstă sau de pregătirea profesională asemănătoare multora dintre cei care au rămas impasibili, fără vreo temperatură morală?

Ion Stanciu: Ar fi multe de spus. Dacă omul nu poate să trăiască singur, tot aşa el nu se poate forma singur. Omul se formează în societate, dar se formează în măsura în care societatea exercită asupra lui influenţa sa. O influenţă împărţită, însă, din diferite motive, inegal. Sînt cazuri în care societatea, din anumite motive, a exercitat o influenţă mai mică asupra unora dintre semenii noştri. În aceste cazuri însă nu intervenim adeseori pentru că ştim ca intervenţia noastră e răsplătită cu o reacţie brutală, şi cum ţinem la liniştea noastră momentană lăsăm pe alţii să pună capăt abaterilor de tot soiul. Şi astfel creăm situaţii în care vom deveni victima unor astfel de oameni, ori victima unor lezări a demnităţii noastre, ori a pungii noastre, prin furtul la cîntar sau strania şi interesata aritmetică a restului, ca să dau cîteva exemple totuşi mai suportabile. Dar de multe ori păţim lucruri mult mai grave. Deci, mai devreme sau mai tîrziu tot trebuie să intervenim. Cum se poate, totuşi, interveni? Există un anumit gen de intervenţie care aparţine îndeosebi tinerilor. Este vorba de o intervenţie însoţită de o anume iritare. De la o anumită vîrstă, omul, oricare ar fi el, are convingerea că se poate conduce singur, că poate merge pe propriile-i picioare, şi mai ales această convingere o împărtăşesc cu predilecţie cei tineri, care de la vîrsta de 15—16 ani se cred adulţi, cred că ştiu tot, pot explica orice şi — chit că sînt cei ce intervin sau cei care suportă intervenţia — reacţia lor este una de iritare. Evident, astfel de intervenţii, de cele mai multe ori, nu sînt eficiente. De aceea ca prezenţa publică să fie fertilă, trebuie să se producă cu calm. Dar nu numai atît! Eficienţa este condiţionată şi de faptul ca ea să nu rămînă izolată, pentru că astfel cel în cauză are impresia că atitudinea lui e necorespunzătoare numai pentru o singură persoană; ceilalţi, neintervenind, încurajează recidiva.

DINTRE ZIDURILE ŞCOLII — ÎN MIJLOCUL OBŞTII

V. Arachelian: Aşa cum analfabeţii nu pot învăţa pe alţii alfabetul, tot aşa cred că cei de o superioară fiinţă morală, cei cu o bună pregătire cetăţenească sînt primii chemaţi să intervină. O societate cu o puternică armată de erudiţi — spunea George Călinescu — dezvoltă sociabilitatea. Ca să ofer doar un exemplu de ce generoase perspective are şi deferenţa noastră publică, să amintim doar că generalizarea învăţămîntului obligatoriu de zece ani va mări ponderea şcolii în educaţia noastră. E aici însă numai un termen al ecuaţiei. Deocamdată să precizăm funcţionalitatea şcolii în problema care ne interesează aici, rostul ei în formarea armatei de erudiţi care ar avansa sociabilitatea noastră.

George Antoniu: Înainte de a ne exprima părerile despre şcoală am să vă relatez un fapt care cred că nu e străin, ca stare de spirit, nici unui adult. Zilele trecute, într-o şcoală, s-au sustras mai multe lămpi de la un aparat de radio. S-a făcut o anchetă. Erau cel puţin trei sau patru copii care ştiau despre această faptă, dar care au refuzat în ciuda insistenţelor, să dea vreun indiciu. A fost o solidarizare aş zice generală. E o notă bună dacă privim lucrurile din punctul de vedere al colegialităţii într-o accepţie falsă şi îngustă dar dacă raportăm gestul la valorile morale autentice, lucrurile stau altfel. Desigur că nu e frumos să pîrăşti, dar de pîră e vorba aici, sau de a tăinui, mai în glumă sau mai în serios, o faptă reprobabilă?

Ion Stanciu: Explicaţia e mult mai complexă decît cea pe care o voi schiţa acum. Eu cred că organizaţia de pionieri şi organizaţia U.T.C. din unităţile de învăţămînt nu reuşesc în suficientă măsură să lărgească per-

Institutul de energetică al Academiei, la 20 de ani

Vineri au luat sfîrșit lucrările celei de-a 15-a sesiuni anuale de comunicări științifice a Institutului de energetică al Academiei, manifestare consacrată aniversării a 20 de ani de activitate a institutului. Referatele principale, cele peste 60 de comunicări susținute de-a lungul a trei zile, precum și discuțiile purtate pe marginea lor au redat o sinteză a contribuției specialiștilor români la progresul energeticii în România, la îmbogățirea patrimoniului mondial, au reflectat preocupările și perspectivele deschise acestei discipline în țara noastră.

După cum a subliniat în cuvîntul de închidere, directorul Institutului de energetică, acad. Remus Răduleț, vicepreședinte al Academiei, sesiunea a prilejuit un util schimb de opinii între energeticienii care lucrează pe tărîmul cercetării și cei din unitățile de producție.

Intr-o atmosferă de puternică însuflețire, participanții la sesiune au adoptat o telegramă adresată **tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român**, în care, printre altele, se spune: **„Participanții la sesiune exprimă Partidului Comunist Român, conducerii sale și Dumneavoastră personal, mulțumirile lor pentru sprijinul și îndrumarea continuă pe care le-au primit, iar în întîmpinarea aniversării a 25 de ani de la eliberarea țării noastre își iau angajamentul de a orienta eforturile lor de cercetare spre ridicarea rezultatelor obținute la nivelul științei mondiale aplicate în producție".**

(Agerpres)

Vineri seara, a sosit în Capitală colectivul Teatrului național de păpuși din Cuba, care va întreprinde un turneu de zece zile în țara noastră. Acest turneu va da prilej publicului românesc să cunoască arta păpușerească cubaneză, o artă cu tradiții seculare. Pentru a ilustra posibilitățile sale artistice, colectivul teatrului cubanez a inclus în repertoriul turneului atît spectacole pentru copii cît și spectacole pentru adulți, unele dintre ele bazate pe texe clasice sau de inspirație folclorică. Spectacolele vor avea loc în zilele de 19 și 20 mai, în sala din Calea Victoriei a Teatrului „Țăndărică", și în continuare, în orașul Brașov la 22 mai și orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej la 24 mai.

AGENDA

Primire la C.C. al P.C.R.

Vineri după-amiază, tovarășul Dumitru Popescu, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., a primit delegația de ziariști ai P.C. din Belgia, formată din tovarășa Rosine Lewin, membră a C.C. al P.C.B., redactor șef al ziarului „Drapeau Rouge" și tovarășul Etienne Mets, membru al C.C. al P.C.B., redactor șef al ziarului „Rode Vaan", care se află în vizită în țara noastră.

La întrevedere a participat tovarășul Bujor Sion, șef de secție la C.C. al P.C.R.

Discuția care a avut loc cu acest prilej, s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească.

Vineri dimineața a părăsit Capitala Mustafa Șabici, membru al Vecei Executiv Federale a R. S. F. Iugoslavia, care a participat la lucrările celei de a V-a sesiuni a Comisiei mixte româno-iugoslave de colaborare economică.

Pe aeroportul Băneasa, oaspetele a fost salutat de Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Grigore Bărgăoanu, vicepreședinte al Comisiei guvernamentale de colaborare și cooperare economică și tehnică, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe și alte persoane oficiale.

La 16 mai s-a semnat la București, Programul de colaborare culturală și științifică între Republica Socialistă România și Republica Federală a Austriei pe anii 1969—1970, parafat la 18 decembrie 1968.

Delegația Uniunii Tineretului Comunist (U.J.C.) din Cuba, condusă de Pedro Gomez Valle, membru al Comitetului național al U.J.C., prim secretar al Comitetului U.J.C. al provinciei Pinad Del Rio, care se află în țara noastră, a vizitat schela petroliferă Boldești, din județul Prahova, Uzina „Tractorul" și Grupul școlar al Uzinelor de tractoare din Brașov și a fost primită de tovarășul Cornel Sandru, prim secretar al Comitetului județean Brașov al U.T.C. În continuare delegația a vizitat cooperativa agricolă de producție Cristian, din județul Sibiu și șantierul național al tineretului Coveiu, din județul Dolj. Vizita continuă.

Ambasadorul Republicii Democrate Germane la București, Ewald Moldt, a oferit, vineri la amiază, un cocteil, cu prilejul prezenței în țara noastră a ministrului construcțiilor din R. D. Germană, Wolfgang Junker.

Timp de două zile, la Constanța s-au desfășurat, cu participarea conducătorilor a numeroase întreprinderi din țară, consfătuirea cadrelor tehnice din unitățile Direcției generale a construcțiilor din Ministerul Transporturilor Auto, Navale și Aeriene.

Consfătuirea, avînd ca temă „Protecția muncii și rolul ei în organizarea producției și a muncii", a scos în evidență îndatoririle conducerilor de întreprinderi în crearea unor cît mai bune condiții de muncă pe șantiere.

Vineri au luat sfîrșit lucrările sesiunii comitetului de conducere al Uniunii Internaționale a sindicatelor din domeniul funcționarilor publice și similare, care s-au desfășurat la București, între 14—16 mai.

Vineri dimineața, în orașul de pe malul Cibinului s-au deschis „Zilele medicale ale Sibiului", organizate de Uniunea științelor medicale din România, — filiala Sibiu, în colaborare cu Consiliul popular județean.

INFORMAȚIE

În conformitate cu planul Comandamentului Unificat, în perioada 12—16 mai a.c. în orașul Varșovia s-a desfășurat consfătuirea șefilor marilor state majore ale armatelor statelor participante la Tratatul de la Varșovia în problemele capacității de luptă a Forțelor Armate Unite.

Consfătuirea a fost prezidată de către șeful Statului Major al Forțelor Armate Unite, generalul de armată S. M. Stemenko.

La consfătuire a avut loc un schimb de păreri și s-au elaborat propuneri practice îndreptate spre ridicarea pe mai departe a capacității de luptă a armatelor țărilor prietene. Participanții la consfătuire au asistat la aplicații ale unităților armate poloneze.

La consfătuire au participat: primul locțiitor al ministrului apărării populare al R. P. Bulgaria — șeful Marelui Stat Major al armatei populare bulgare, general-colonel A. G. Semerdjiev; șeful Marelui Stat Major al armatei populare cehoslovace — locțiitor al ministrului apărării naționale al R. S. Cehoslovace, general-locotenent K. Rusov; locțiitorul ministrului apărării naționale al R. D. Germane — șeful Statului Major principal al armatei populare naționale a R. D. Germane, general-colonel H. Kessler; locțiitorul ministrului apărării naționale al R. P. Polone — șeful Marelui Stat Major al armatei poloneze, general de divizie B. Chocha; primul adjunct al ministrului forțelor armate ale Republicii Socialiste România — șeful Marelui Stat Major, general-colonel Ion Gheorghe; primul locțiitor al ministrului apărării al R. P. Ungare — șeful Marelui Stat Major al armatei populare ungare, general locotenent K. Csemi; primul locțiitor al șefului Marelui Stat Major al forțelor armate ale U.R.S.S., general-colonel N. V. Ogarcov.

MORALE

manent orizontul de preocupări al elevului dincolo de zidurile școlii, în centrul preocupărilor întregii obști. Evident, astfel făcute lucrurile, indiferența ar găsi un teren sterp, pe care nu poate încolți. Altfel, cum e cazul situației relatate aici, tăinuirea în turnura unei nevinovate fronde, a unui joc în care regula e să nu sufli nimic. Elevii nu pot avea o perspectivă mai largă asupra consecințelor sociale ale unor astfel de fapte.

V. Arachelian: Sînt însă, pe direcția discuției noastre, și o serie de acțiuni pionierești interesante. Mi-amintesc acum că în coloana pionierilor de la demonstrația de 1 Mai am zărit un grup de, hai să-i zicem, mini-agenți de circulație. S-ar putea să nu-i fi zărit eu altundeva, s-ar putea ca ei să facă efectiv ceva, aici mi se pare însă că putem descifra un gest de clară responsabilitate civică într-o zonă diferită de aceea în care se manifestă de regulă spiritul lor de răspundere — învățătura. O acțiune cred care poate fi utilă, în sensul practic al lucrurilor, dacă li s-ar acorda mai mult credit dar și într-un alt sens mult mai important: cultivarea conștiinței că fac parte dintr-o mare familie, cu o viață foarte tumultuoasă și complexă în care prezența lor utilă n-are scadența doar la maturitate, ci chiar la această vîrstă.

Emil Georgescu: Trebuie să se stimuleze permanent dorința virtuală a elevilor de a ieși din propriul eu și de a se preocupa mai mult de ceea ce se întîmplă în jurul lor. Ei trebuie stimulați, printr-o riguroasă selecție succesuală către fapte frumoase, nobile, către lucruri care să le facă și lor cinste și colegilor. Evident, a fi capabil de atitudine principială, a fi prezent cu ochiul tău critic în opinia clasei, a școlii, înseamnă a crea premisele ca adolescentul ajuns la maturitate să se simtă mai aproape de faptele care se petrec în jurul lui decît de propria sa umbră.

Ion Stanciu: Noi avem marele avantaj de a concentra toate eforturile, de a pune în acord toate instituțiile și mijloacele formative în creșterea unor oameni capabili să armonizeze necesitatea de a manifesta maxima responsabilitate față de propriile acte cu grija expresă pentru omul cu care vine în contact. Avem condiții obiective dar un efort și mai susținut, o mobilizare și mai accentuată a factorilor subiectivi este absolut necesară. Se spune, și pe bună dreptate, că omul cît trăiește învață. Dar omul de mîine trebuie să învețe și să fie învățat încă din fragedă vîrstă, încă de azi. De aceea grija noastră trebuie să se îndrepte și în cazul acesta spre cei mici pentru ca ei să poată să înțeleagă încă de la această vîrstă că nu pot să trăiască omenește decît în condițiile în care știu că au în jurul lor oameni care și ei simt nevoia omeniei din toate părțile. Indiferența, vestejirea indiferenței trebuie să fie o acțiune programată complex, o acțiune cu o marcată valoare social-istorică. Și nu numai în cazul posturii noastre cotidiene, de oameni aflați deseori pe stradă!

V. Arachelian: Punînd punct acestei prime intervenții din cadrul dezbaterii ziarului nostru aș vrea să precizez, lucru pus în relief și de discuția noastră, că indiferența, problemă complexă a cărei vestejire solicită eforturi concertate, se manifestă în planuri diferite, cu aspecte de manifestare diverse. Dacă discuția noastră s-a centrat pe radiografierea climatului în care ea se manifestă, repercusiunile mai profunde, care grevează, în unele locuri, aportul social direct, cel al prezenței omului la locul său de muncă, este nu de o mai mică importanță și solicită, în cadrul dezbaterii noastre, o intervenție specială. Cu această promisiune făcută cititorilor ziarului nostru, vă mulțumesc pentru amabila dv. participare.

Discuția consemnată de
VICTORIA SEGĂRCEANU

SPORT

VOLEI

Dinamovistele, virtuale campioane naționale

Aseară, în sala sporturilor Ceahlăul din Piatra Neamț, s-a consumat penultimul act al campionatului național feminin de volei — etapa a doua a returului turneului final — care a programat partidele Farul — Penicilina și Rapid — Dinamo.

De o importanță minimă pentru configurația clasamentului (privind locurile 3—4) primul meci a fost de o valoare tehnică mediocră și s-a terminat cu victoria Penicilinei la scorul de 3—1.

Partida dintre Rapid și Dinamo a fost cea mai importantă din întregul campionat, avînd darul să decidă echipa campioană. Primele care au scăpat de tracul acestei partide, cu mare miză, au fost dinamovistele care au cîștigat primele două seturi cu 15—7 și 15—5. Rapidistele, care aseară evoluaseră excelent, au fost de nerecunoscut. Intervenția antrenorului feroviar care cere două minute de pauză după cele două seturi pierdute are un efect magic. Rapidistele încep setul trei ca după o odihnă de două săptămîni, desfășoară un joc rapid, în forță, se apără fără greșeală, combină variat la fileu și cîștigă setul III și IV. Setul V, după o desfășurare dramatică, este cîștigat de dinamoviste și o dată cu aceasta, practic, ele se află în posesia titlului. Azi se încheie turneul final prin partidele Farul — Rapid și Penicilina — Dinamo.

VIOREL PĂUNESCU

MERIDIAN

• Walbrzych — Wroclaw (230 km), cea mai lungă etapă a actualei ediții a „Cursei Păcii", a prilejuit afirmarea rutierului ciclist român Nicolae David, care, participînd la o evadare inițiată la kilometrul 150, a sosit, împreună cu alți 10 cicliști, cu un avans de 8 minute față de plutonul al doilea. Etapa a revenit lui D. Gonschorek (R.D.G.) în 6 h 18' 12". Pe locul 5, în același timp cu învingătorul, s-a clasat N. David. Tricoul galben a fost preluat de polonezul Szurkowski. N. David a urcat de pe locul 22 pe locul 8 în clasamentul general individual.

Astăzi, etapa a 7-a Wroclaw — Poznan (200 km).

• ÎN CADRUL TURNEULUI pe care îl întreprinde în Polonia, echipa de fotbal Dinamo Bacău a jucat la Kielce cu selecționata orașului. Fotbaliștii polonezi au obținut victoria cu scorul de 2—1 (1—1). Golul formației române a fost marcat de Ene Daniel.

• TURNEUL INTERNAȚIONAL de fotbal de la Zürich, rezervat juniorilor, a fost cîștigat de echipa Manchester United, care în finală a dispus cu scorul de 2—1 de echipa elvețiană Etoile Carouge. Pe locul trei s-a clasat echipa Bayern München.

• ASTĂZI ȘI MÎINE, în orașul suedez Landskrona, au loc campionatele europene feminine de gimnastică la care participă sportive din 18 țări, printre care și România, reprezentată de Rodica Apăteanu, Felicia Dornea, Mariana Gheciov și Elisabeta Turcu. La actuala ediție nu participă multipla campioană olimpică cehoslovacă, Vera Ceaslavska, care urmează să devină mamă.

• ETAPA A 2-A a Turului ciclist al Austriei de azi a revenit belgianului Vermeulen, care a parcurs traseul Schwarzach—Burgstall (147 km) în 4 h 08' 23". Rutierul român Nicolae Ciumeti a sosit pe locul 4, la 1'30" față de învingător. În clasamentul general individual conduce austriacul Csenar, urmat de maghiarul Rajnai la 1'18". N. Ciumeti ocupă locul 9 la 4'38".

• DUPĂ CUM s-a mai anunțat, la Haarlem (Olanda), în ziua a doua a turneului de calificare pentru campionatul european masculin de baschet, echipa României a învins cu scorul de 58—44 (36—21) formația Scoției. Într-un alt joc, reprezentativa Olandei a întrecut cu scorul de 87—72 (44—30) selecționata Angliei. În clasamentul acestei grupe conduce echipa României cu 4 puncte, urmată de Olanda — 3 puncte, Iugoslavia — 2 puncte (un meci mai puțin jucat), Anglia — 2 puncte și Scoția — 1 punct (un meci mai puțin jucat).

Sărbătoarea sportului studențesc

START FESTIV ÎN FINALELE CAMPIONATELOR UNIVERSITARE

Aspect de la festivitatea de deschidere — Foto: C. CIOBOATĂ

Niciodată în istoria sportului studențesc nu au existat condiții atît de favorabile pentru performanță și pentru marea performanță, niciodată sportul universitar nu a deținut o pondere atît de însemnată în mișcarea sportivă din țara noastră ca astăzi.

Mii și mii de studenți, în fiecare an tot mai mulți și mai valoroși, activează în secțiile de performanță ale cluburilor universitare, zeci de mii participă cu regularitate la competițiile tradiționale organizate în facultăți, institute, centre universitare.

Fără îndoială, campionatele universitare reprezintă competiția cea mai populară și cea mai completă a sportului studențesc. Îmbinînd în mod fericit sportul de masă cu cel de performanță, oferind campionilor posibilități de confirmare și autodepășire, iar anonimilor posibilități vaste de afirmare, campionatele universitare sînt punctul de trecere al cantității în calitate, sînt momentul festiv, apogeul activității sportive universitare.

Ieri după-amiază, pe Stadionul Tineretului, cei 500 de finaliști, reprezentanții a 12 centre universitare, cei mai buni atleți, gimnaști și judokani pe care îi deține la ora actuală sportul universitar au făcut o demonstrație de grație și vigoare în fața colegilor veniți să-i aplaude și să-i încurajeze, în fața profesorilor și antrenorilor care le împărtășesc din tainele gîndirii și ale mișcării fizice.

În forța și sprinteneala atleților, în mișcările subtile ale judokanilor, în suplețea și grația gimnastelor, spectatorii prezenți au văzut însăși promisiunea unor întreceri pasionante în care cei mai bine pregătiți vor învinge.

OV. PĂUN

PRONOSTICUL ZIARULUI NOSTRU PENTRU CONCURSUL PRONOSPORT NR. 20 ETAPA DIN 18 MAI 1969

Farul — Dinamo București	2
U.T. Arad — Progresul	1
„U" Cluj — Petrolul	1
F. C. Argeș — Crișul	1
A.S.A. Tg. Mureș — Jiul	1
Dinamo Bacău — „U" Craiova	1
Gloria Bîrlad — Portul	1
C.S.M. Reșița — C.F.R. Cluj	X
Atalanta — Cagliari	X
Inter — Bologna	1
Sampdoria — Juventus	X
Torino — Roma	1
Lanerossi — Verona	1

Sportivii de la I.E.F.S. într-o spectaculoasă demonstrație de gimnastică acrobatică

UNIVERSIADA — O NECESITATE

Interviu cu TITUS DEAC

șeful Comisiei sportive a U.A.S.R.

La deschiderea festivă a Campionatelor universitare printre oficiali l-am întîlnit și pe tovarășul Titus Deac, șeful Comisiei sportive a U.A.S.R. În legătură cu campionatele universitare i-am solicitat cîteva răspunsuri:

— Ce aduce nou ediția din acest an a Campionatelor universitare?

— *În primul rînd numărul mare de participanți la fazele anterioare: peste 40 000, ceea ce reprezintă un mare succes pentru sportul studențesc. Apoi, la cererea insistentă a Comisiei sportive a U.A.S.R., Ministerul Învățămîntului a aprobat ca în acest an campionatele să se desfășoare simultan la mai multe probe: atletism, gimnastică, gimnastică artistică și judo. Demn de remarcat este și faptul că în acest an se organizează pentru prima dată campionate universitare la judo. Această disciplină, deși introdusă doar de cîțiva ani în țară la noi, și-a cîștigat o mare popularitate în rîndul studenților. Păcat însă că judocanii nu au în toate centrele universitare condiții cît de cît acceptabile de practicare a sportului îndrăgit.*

— Totuși, nu vi se pare că numai patru discipline sportive înseamnă prea puțin?

— *Bineînțeles. Nu concepem desfășurarea Campionatelor universitare fără jocuri sportive. De cîțiva ani insistăm pentru organizarea unei Universiade la care să fie incluse și jocurile atît de îndrăgite de studenți. Anul acesta și forurile competente au ajuns la această concluzie dar, cum timpul era prea scurt, s-a amînat pînă la anul organizarea Universiadei, care, după toate probabilitățile, se va desfășura tot în București și va cuprinde 10 discipline sportive, printre care volei, handbal, baschet și, bineînțeles, fotbal.*

— Despre valoarea tehnică a competiției ce ne puteți spune?

— *Cred că și în această direcție, ediția din acest an va fi superioară celor precedente. Rezultate bune, și chiar foarte bune, așteptăm la atletism, în special de la sportivii de la C.A.U. care au avut condiții excelente de pregătire. Rezultatele obținute în acest an de Ion Șerban, Dan Hidioșanu și alți atleți studenți sînt o garanție. Urmărind ridicarea nivelului tehnic al întrecerilor, comisia de organizare a stabilit baremuri destul de ridicate pentru a nu se mai repeta situația din anii precedenți cînd am fost martorii unor performanțe de-a dreptul ridicole încununate cu... titlul de campion universitar. Tot în acest scop la gimnastică nu vor mai fi admiși decît sportivi cu cel puțin categoria a II-a de clasificare.*

DAN VLAD

DOSARE STRICT SECRETE VII

BARONULUI ÎI PLĂCEAU ORIGINALELE

Ziua loviturii a fost aleasă într-o marți, pentru că marțea muzeul avea vizitatori mai puțini decît în celelalte zile ale săptămînii. Cu o oră înainte de închiderea muzeului, von Grünau însoțit de bătrîna sa mamă și André, complicele pe care îl prezenta drept secretar particular, a făcut o ultimă vizită în sala numărul 17 a muzeului din Agen, acolo unde se aflau cei 5 Goya. Talia bătrînei sale mame era ceva mai groasă la intrarea în muzeu decît avea să fie la ieșire, dar amănuntul acesta nu l-a observat nimeni. Sprintena maimuță uistiti pe care pînă atunci baronul o purta zilnic după sine, era abil ascunsă în cutele rochiei de modă veche a bătrînei contese.

Rămași singuri în încăperea luminată de razele roșii ale soarelui ce apunea, von Grünau, alias Galițin, a făcut un semn scurt cu capul și imediat contesa a scos maimuțica de sub corsajul rochiei de catifea. Aproape sufocată maimuța a început să topăie prin încăpere, înveselită de faptul că-și recăpătase libertatea de mișcare.

— André, treci în sala șaisprezece iar dumneata, mamă, în sala optsprezece... Dacă cineva încearcă să vină către sala șaptesprezece îl țineți de vorbă pînă cînd mă apropii eu de voi... Gata... La lucru...

Galițin a luat maimuțica în brațe, a mîngîiat-o ușor pe creștet, apoi s-a îndreptat cu ea spre gura afumată a semineului.

— Să stai cuminte aici... ne-am înțeles Jolly-Joker?

Maimuța îl privea ascultătoare, cu ochii ei inteligenți și părea că îl aprobă.

După ce maimuța a dispărut, cățărată undeva pe cărămizile semineului, baronul s-a depărtat și a fluierat de trei ori scurt. Imediat, maimuța a ieșit din semineu, a apucat cu labele dinainte un scaun de lîngă fereastră și l-a tîrît repede spre locul unde se afla autoportretul lui Goya. Cățărată pe speteaza scaunului, maimuța a desprins cu grijă tabloul de pe perete, și cu mișcări agile s-a îndreptat spre fereastra mare, acoperită cu grilaj gros de fier forjat. A rezemat tabloul de perete, apoi a desfăcut cu mișcări încete dar sigure zăvorul greu de alamă. Fereastra era deschisă.

— Bravo, Jolly-Jocker... Baronul a mîngîiat-o din nou pe creștet și i-a dat un baton imens de ciocolată Suchard cu alune... Apoi, fără să se grăbească, a închis fereastra, a prins tabloul pe perete și a mutat scaunul la locul său.

Repetiția generală funcționase fără greș. Galițin era optimist și cînd a dus maimuțica uistiti din nou la semineu i-a mai dat un baton de ciocolată cu alune.

Zece minute mai tîrziu, Galițin și compania se aflau în biroul directorului muzeului.

— Domnule director, țin foarte mult ca înainte de a părăsi orașul să vă mulțumesc pentru ospitalitate, pentru amabilitatea cu care mi-ați înlesnit documentarea în vederea modestului meu studiu dedicat particularităților stilistice ale pictorului din Agen...

— Domnule baron von Grünau, bucuria a fost a mea... Cineva spunea că plăcerea este a celui care oferă... Vedeți deci că vă rămîn în continuare îndatorat... Mai ales pentru competența cu care ne-ați ajutat să stabilim paternitatea unor opere nesemnate...

Nopțile de primăvară în sudul Franței sînt calme, cu cerul senin și înalt. După miezul nopții, la Agen, nimeni nu mai circulă pe străzi. Orașul are orarul său de odihnă neschimbat de veacuri, iar viața tumultoasă a secolului XX n-a reușit să-l schimbe. Galițin n-a făcut în noaptea aceea decît o operație de rutină. Înveșmîntat în negru, s-a strecurat nevăzut și neauzit prin orașul pustiu pînă lîngă zidul de piatră al lui Hotel d'Estrades, oprindu-se sub fereastra de la etajul întîi, care duce spre sala numărul 17.

Dinspre Garonne se auzea foșnetul moale al apelor ce se loveau de picioarele uriașului pod de piatră ce unește cele două maluri ale fluviului. Poate că pe undeva cineva a auzit cele trei fluierături scurte ale lui Galițin, dar nimeni nu avea să le bage în seamă. După cîteva minute de așteptare, în cadrul ferestrei a apărut maimuțica uistiti, avînd în labele dinainte autoportretul lui Goya. Încă o fluierătură scurtă și maimuțica a dat drumul tabloului drept în brațele lui Galițin.

...A doua zi, Interpolul era din nou pe urmele lui Galițin. O circulară roșie (arestarea și extrădarea imediată) porni urgent pe adresa tuturor birourilor naționale. De data aceasta informațiile au venit cu repeziciune. Pe harta mare a Europei de la divizia de afaceri criminale a Interpolului stegulețele purtînd numele lui Galițin se adunau vertiginos. A fost semnalat la Biaritz, apoi la San Sebastian în Spania, la Castelo Branco în Portugalia, pentru ca numai la o zi să i se găsească urma la Torino, în Italia. Galițin fugea în zig-zag, pentru a i se pierde urmele. Ultima știre decisivă a venit din Baden Oss, un orășel vest-german, de lîngă frontiera cu Franța. Grupul celor trei a petrecut cîteva zile la Baden-Baden și s-a îmbarcat la Baden-Oss în Transeuropean-expres. Urmărirea a preluat-o la Basel poliția elvețiană, avertizată de Biroul național de la Berna. Transeuropean-expresul a pornit din Basel la orele 19.21. Era încă lumină dar în majoritatea cușetelor din vagonul de dormit pentru Viena funcționa iluminatul electric, iar ferestrele erau acoperite de perdele. De abia ieșise trenul din Zürich la orele 20.43 cînd comisarul W. de la poliția din Basel l-a găsit pe Galițin în cușeta nr. 9. Avea în față un teanc de reviste ilustrate iar el citea atent ultimul număr din „Neue Zürcher Zeitung".

— Domnul Galițin? — a întrebat comisarul.

— Pardon!

— Domnul Galițin, alias von Grünau?

— Pardon, domnule... sînt don Esteban de Vila Vicosa...

Zîmbind, comisarul nu l-a lăsat să vorbească mai departe...

— Don Esteban de Vila Vicosa, sper că nu mi-o veți lua în nume de rău dacă am să vă cer să-mi permiteți să caut în bagajele dumneavoastră, ale mamei și ale secretarului... Sînt comisarul W. din poliția elvețiană...

Zîmbind la rîndul său cu aroganță, Galițin i-a răspuns sec:

— La dispoziția dumneavoastră domnule comisar... Vă avertizez însă că am să mă plîng consulului meu de la Berna...

Percheziția n-a dat nici un rezultat. Comisarul începea să se simtă prost sub privirile ironice ale lui Galițin.

— Există vreo cușetă liberă? — l-a întrebat comisarul pe feroviarul ce însoțea vagonul de dormit.

— Da — răspunse acesta repede — cușeta pe care a rezervat-o domnul conte...

Încăpățînarea comisarului elvețian a fost răsplătită. Sub banchetă, într-un pachet de ziare vechi, se afla pînza furată din Muzeul din Agen, căreia îi fuseseră scoase ramele.

Era ora 21.50 cînd în mica gară din orășelul Buchs, ultima oprire a Transeuropean-expresului pe teritoriul elvețian înainte de a pătrunde în Austria — Nicolas Galițin și complicii săi coborau cu cătușele prinse la mîini.

După ce și-a ispășit pedeapsa, Galițin și-a reluat escrocheriile. A fura bijuterii în Austria, a „împrumutat" tablouri în Germania Federală apoi a fost din nou arestat, bineînțeles cu concursul Interpolului.

După ce i-a murit mama, Galițin și-a schimbat stilul pentru a deruta „fișele" de la Interpol. Activitatea sa s-a rărit în domeniul operelor de artă, în schimb a început să lucreze în lumea bancară.

Cînd autorul acestor rînduri studia dosarul Galițin la secretariatul general al Interpolului, Galițin era urmărit de poliția italiană. Îmbătrînit, lipsit de energie, cu fantezia obosită și tertipurile cunoscute de toate polițiile europene, Galițin nu are șanse să scape nici de data aceasta și poate că la ora cînd apar aceste rînduri, escrocul internațional, căruia i se cunosc 50 de identități false, se află din nou în fața unui tribunal.

Data viitoare ne vom întîlni în jurul unui nou dosar și anume în jurul celui aparținînd „Olandezului zburător" — un escroc care opera în lumea întreagă deplasîndu-se cu viteza sunetului.

ATANASIE TOMA

— Va urma —

de peste hotare

Conferința de la Paris asupra Vietnamului

TRUPELE AMERICANE TREBUIE RETRASE COMPLET ȘI NECONDIȚIONAT DIN VIETNAMUL DE SUD — A SUBLINIAT REPREZENTANTUL F. N. E.

La cea de-a 17-a ședință a conferinței cvadripartite asupra Vietnamului, care a avut loc vineri dimineața la Paris, șeful delegației Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud, Tran Buu Kiem a susținut planul global în zece puncte de reglementare a conflictului în Vietnam prezentat de delegația sa la ședința precedentă.

Referindu-se la planul în opt puncte, prezentat la 14 mai de președintele S.U.A., Tran Buu Kiem a arătat că obiecțiile lui Nixon în legătură cu planul în zece puncte ale F.N.E. se referă tocmai la chestiunile fundamentale privind încetarea războiului de agresiune dus de Statele Unite în Vietnam și restabilirea păcii în această parte a lumii. Printre aceste probleme, a arătat în continuare șeful delegației F.N.E., cea mai importantă este aceea a retragerii din Vietnamul de sud a tuturor trupelor americane, precum și a celorlalte țări aliate ale S.U.A. Tran Buu Kiem a denunțat cu acest prilej teoria americană a așa-zisei „retrageri reciproce" a trupelor străine din Vietnamul de sud. „Este vorba aici de un mod de a pune condiții retragerii trupelor americane, încercare pe care noi am respins-o în repetate rînduri. Toată lumea știe că trupele americane și cele ale țărilor satelite ale S.U.A. sînt singurele trupe de agresiune străine din Vietnamul de sud". „Guvernul american, subliniază Tran Buu Kiem, trebuie să retragă complet din Vietnamul de sud trupele americane și cele ale țărilor satelite, fără să pună nici o condiție, să renunțe la menținerea administrației corupte Thieu-Ky și să lase populația sud-vietnameză să-și rezolve singură propriile ei probleme, fără amestec străin".

Luînd în continuare cuvîntul, ministrul Xuan Thuy, șeful delegației R.D. Vietnam, a subliniat, de asemenea, că opinia publică internațională a primit favorabil planul în zece puncte prezentat de F.N.E. din Vietnamul de sud pentru că această soluție constituie o bază corectă pentru rezolvarea problemei vietnameze. Șeful delegației nord-vietnameze a criticat declarația de la 14 mai a președintelui Nixon, căruia i-a reproșat că pune pe același plan agresorul — Statele Unite — și pe acela care luptă împotriva agresiunii — poporul vietnamez. Statele Unite nu au dreptul de a confunda această problemă cu problemele care trebuie să fie discutate între vietnamezi.

La sfîrșitul ședinței, șeful delegației americane Cabot Lodge a reamintit punctele planului expus miercuri seara de președintele Nixon, în conferința sa de presă, prezentînd apoi propuneri privind modalitățile practice de retragere a forțelor militare străine din Vietnamul de sud. El a declarat că delegația americană își propune să studieze planul în zece puncte prezentat de F.N.E. din Vietnamul de sud.

*

Comandamentul militar al S.U.A. de la Saigon a anunțat vineri că în ultima săptămînă forțele militare aeriene americane au pierdut 48 de avioane, ceea ce constituie cel mai ridicat bilanț al pierderilor într-o asemenea perioadă, pentru ultimii cinci ani.

• ÎN DIFERITE CENTRE UNIVERSITARE americane continuă acțiunile studențești în semn de protest împotriva unor măsuri ale autorităților și a războiului dus în Vietnam. Joi, la Universitatea Berkeley (California), aproape 2 000 de tineri au manifestat împotriva hotărîrii autorităților de a închide „Parcul poporului" unde aveau loc pînă acum mitingurile studențești. S-au produs grave incidente după ce guvernatorul Ronald Reagan a ordonat intervenția a 1 000 de membri ai gărzii naționale împotriva demonstranților.

Pe de altă parte, peste 700 de studenți de la Universitatea din Maine au participat la un mare de protest împotriva războiului din Vietnam. La Universitatea de stat din Michigan, grupuri de studenți au manifestat cerînd închiderea birourilor de recrutare în forțele armate ale S.U.A.

NORVEGIA. Imagine din Oslo

„VENUS-5" A COBORÎT LIN PE PLANETA VENUS

• *STAȚIA INTERPLANETARĂ sovietică „Venus-5" a efectuat vineri o coborîre lină în atmosfera Planetei Venus, transmite agenția TASS.*

Stația automată, care a parcurs 258 de milioane kilometri în 130 de zile de zbor, a depus pe suprafața Planetei Venus un fanion cu chipul lui Lenin și stema de stat a Uniunii Sovietice.

Vineri, la ora 7,05, ora Moscovei, stația automată se apropia la o distanță de 25 000 kilometri de Venus. În acel moment de pe Pămînt a fost transmisă comanda cu privire la conectarea instalației de radiocomunicații interplanetare.

În timpul coborîrii cu parașuta, care a durat 53 de minute, au fost măsurate temperatura, presiunea și compoziția chimică a atmosferei Planetei Venus. Datele obținute au fost transmise neîntrerupt pe Pămînt.

Stația interplanetară „Venus-6", lansată la 10 ianuarie, va pătrunde în atmosfera planetei la 17 mai la ora 8,05, ora Moscovei.

Eșecul tratativelor americano-peruviene

WASHINGTON 16 (Agerpres). — Convorbirile americano-peruviene în vederea reglementării conflictului dintre cele două țări, provocat de exproprierea de către guvernul de la Lima a bunurilor societății „International Petroleum Company", s-au încheiat joi la Washington fără nici un rezultat. Purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat a declarat că tratativele vor putea fi reluate, eventual, la Lima după ce delegațiile respective se vor consulta cu guvernele lor.

Delegația peruviană a părăsit capitala S.U.A., plecînd spre țară.

Între timp, ministrul peruvian al economiei, generalul Francisco Morales Bermudes, a declarat că, dacă Statele Unite vor aplica sancțiuni economice țării sale, ele nu vor afecta stabilitatea monetară și nici balanța de plăți a Perului. El a precizat că balanța de plăți „este solidă și se prevede un excedent de 56 milioane dolari pe anul 1969". Generalul Bermudes a subliniat, totodată, că există posibilitatea unui boicot al creditelor de investiții nord-americane din cauza conflictului petrolier, dar guvernul peruvian a stabilit contacte cu Japonia și unele țări vest-europene care manifestă un mare interes pentru efectuarea de investiții în Peru.

Deschiderea oficială a campaniei electorale în Franța

PARIS 16 (Agerpres). — Vineri seara s-a deschis în mod oficial la radio și televiziune campania electorală în vederea alegerilor prezidențiale din Franța. Șapte candidați, acceptați de Consiliul Constituțional, își vor disputa la 1 iunie voturile corpului electoral. Printre aceștia, în mod surprinzător se află și industriașul Louis Ducatel, în vîrstă de 67 de ani, complet necunoscut în viața politică franceză, care se prezintă la acest scrutin în mod independent.

Primul care a luat cuvîntul vineri seara la posturile de televiziune, în baza tragerii la sorți a ordinii de către Consiliul Constituțional, a fost fostul premier Georges Pompidou. El a fost urmat la un interval de 12 minute de candidatul Partidului Socialist Unificat, Michel Rocard. În aceeași seară au rostit cuvîntări la postul de radio Jacques Duclos, candidatul P.C. Francez și Gaston Defferre, candidatul noului Partid socialist.

Vizita delegației M. A. N. în Olanda

HAGA 16 (Agerpres). — Continuîndu-și vizita în Olanda, delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, condusă de vicepreședintele M.A.N., acad. Ilie Murgulescu, a avut întrevederi cu personalități guvernamentale și parlamentare. În cursul dimineții, oaspeții români au fost primiți de secretarul de stat pentru afacerile externe, dr. H. J. de Koster, de președintele primei Camere a Statelor Generale, prof. J. P. Mazure, și de președintele celei de-a doua Camere, dr. F. J. M. Van Thiel. Întîlnirile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială. La întîlniri a participat și ambasadorul României la Haga, dr. George Elian. După-amiază, parlamentarii români au asistat la o ședință de deschidere a celei de a doua Camere a Parlamentului olandez și s-au întreținut cu membrii comisiilor parlamentare de politică externă și comerț exterior.

Seara, președinții celor două camere ale Parlamentului olandez au oferit un dineu.

*

În continuarea vizitei pe care o face în Olanda, delegația M.A.N. a vizitat provincia Friesland. Oaspeții români au fost primiți de către primarul regal al provinciei, dr. H. P. Lindhors Homan, și de membri ai Comitetului executiv. Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

*

Seara, ambasadorul României la Haga, George Elian, a oferit în cinstea delegației parlamentare române o recepție. Au participat prof. J. P. Mazure, președintele Camerei și a Statelor Generale, dr. F. Nederhorst, vicepreședintele celei de-a II-a Camere a Parlamentului, și alte persoane oficiale.

Legături de colaborare prietenească cu Tineretul Liber Austriac

Tovarășul Gh. Stoica, secretar al C.C. al U.T.C., despre vizita delegației U.T.C. în Austria

O delegație a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, condusă de tovarășul Gheorghe Stoica, secretar al C.C. al U.T.C., a efectuat o vizită în Austria la invitația Tineretului Liber Austriac (F.Ö.J.). L-am rugat pe conducătorul delegației să ne împărtășească impresiile sale despre călătoria pe care a întreprins-o și despre convorbirile avute cu conducerea Tineretului Liber Austriac.

— Vizita pe care delegația noastră a întreprins-o în Austria se înscrie pe linia stringerii legăturilor cu organizațiile democratice și progresiste de tineret din diferite țări, pentru o mai bună cunoaștere reciprocă, pentru cooperare în lupta dusă sub semnul idealurilor comune de pace, democrație și progres social. Gazdele noastre s-au străduit să ne înfățișeze preocupările actuale ale organizației lor, problemele specifice ale tineretului austriac și să ne faciliteze un contact cu viața Austriei. Programul vizitei a inclus o întreprindere de mașini și utilaje din Graz, o așezare rurală din apropierea Vienei, obiective culturale și turistice, participări la acțiuni organizate de Tineretul Liber Austriac etc. F.Ö.J. își recrutează membrii din rîndurile tinerilor muncitori, elevi, studenți, intelectuali, tineri de la sate. Conducerea F.Ö.J. este preocupată de problema întăririi legăturilor sale cu masele de tineri, de creșterea influenței exercitate în rîndul generației tinere.

Tinerii austrieci manifestă un viu interes pentru problemele politice, participă activ la viața publică. Problemele Europei, ale lumii preocupă tineretul dornic să acționeze pentru ca tragediile celui de-al doilea război mondial să nu se mai reediteze niciodată. În acest context doresc să amintesc ecoul favorabil pe care l-a stîrnit organizarea „mesei rotunde" de la București, consacrată problemei rolului și contribuției tineretului în lupta pentru asigurarea securității europene. Tineretul Liber Austriac a subliniat caracterul realist al inițiativei Uniunii Tineretului Comunist din România, inițiativă menită să favorizeze un dialog viu, sincer, între exponenții diferitelor organizații de tineret de pe continent. Prietenii austrieci au apreciat că un asemenea dialog, care poate să fie rodnic în pofida diversității opiniilor, reprezintă o contribuție pozitivă la cauza securității europene.

Prezența la Viena ne-a prilejuit contacte utile și cu alte organizații de tineret. Amintesc în acest sens convorbirile avute cu conducerile organizațiilor Tineretul Catolic și Tînăra Generație a Partidului Populist din Austria. Interlocutorii noștri au manifestat un viu interes față de „masa rotundă" organizată de U.T.C. subliniind că problemele Europei preocupă pe tinerii austrieci indiferent de pozițiile politice și că există o năzuință comună: aceea a apărării păcii, a acțiunii unite pentru ca încercatul nostru continent să cunoască o pace trainică. Ideea colaborării diferitelor organizații de tineret pe platforma apărării păcii a fost remarcată ca o idee realistă, în concordanță cu imperativele momentului actual internațional.

În continuare, tovarășul Gheorghe Stoica ne-a vorbit despre posibilitatea de dezvoltare a legăturilor de prietenie și colaborare între Uniunea Tineretului Comunist și Tineretul Liber Austriac. Vizita în Austria a delegației C.C. al U.T.C. va fi urmată de o vizită în România ce va avea loc într-un viitor apropiat a unei delegații a Tineretului Liber Austriac. Acest schimb de vizite va prilejui aprofundarea schimbului de păreri și experiență dintre cele două organizații. Am convenit, de asemenea, să diversificăm contactele și formele colaborării. În rîndul membrilor F.Ö.J. există un puternic interes față de România socialistă, față de succesele muncii noastre constructive și de politica noastră externă care slujește cauza păcii și socialismului.

Apreciem că vizita noastră în Austria — a încheiat tovarășul Gh. Stoica — constituie o contribuție la dezvoltarea tradiționalei prietenii dintre cele două organizații, dintre tineretul român și cel austriac.

BELGIA. În sprijinul colegilor lor greviști din Valonia, muncitorii din Charleroi au organizat o puternică demonstrație de solidaritate

pe scurt

• ÎNTR-UNA DIN SĂLILE centrale ale orașului Tel Aviv s-a deschis o expoziție organizată de Oficiul Național de Turism din Republica Socialistă România. Vernisajul a avut loc în prezența unui numeros public, printre care se aflau reprezentanți ai organizațiilor de turism și numeroși ziariști. Cuvîntul inaugural a fost rostit de Constantin Dumitrăchescu, prim-secretar al Ambasadei Republicii Socialiste România. Festivitatea a fost urmată de o gală de filme despre dezvoltarea turismului în România.

• VINERI a părăsit Bonn-ul, plecînd spre Tokio, într-o vizită oficială de cinci zile, cancelarul R.F. a Germaniei, Kurt Georg Kiesinger. În capitala Japoniei cancelarul vest-german va avea întrevederi cu primul ministru Eisaku Sato și cu alte personalități japoneze, cu privire la relațiile dintre cele două țări, precum și asupra unor probleme ale actualei situații internaționale.

Este pentru a doua oară după cel de-al doilea război mondial, cînd un șef al guvernului vest-german vizitează Japonia.

Noi incidente în Malayezia

• ÎN cursul alocuțiunii televizate de vineri seara a premierului malayezian, Tunku Abdul Rahman, care exprima optimismul său în ce privește soluționarea actualelor diferendurі ce opun diverse grupări etnice ale populației, noi incidente s-au produs la Kuala Lumpur. Persoane neidentificate au atacat reședința șefului guvernului. Atacul lor nu a fost respins decît după ce au intervenit trupele. Alte grupuri au încercat să ocupe postul de radio malayezian, apărat de armată.

• AGENȚIA Centrală Telegrafică Coreeană anunță că în zilele de 14 și 15 mai unități americane amplasate în regiunea centrală a zonei demilitarizate au deschis focul asupra patrulelor R.P.D. Coreene, folosind uz de arme grele de diferite tipuri introduse în mod ilegal în zona demilitarizată.

România la tîrgurile de la Budapesta și Belgrad

• BUDAPESTA 16. — Corespondentul Agerpres, Al. Pintea, transmite: La Budapesta s-a deschis ediția 1969 a Tîrgului internațional anual.

România participă cu un pavilion propriu, expunînd mașini și instalații, produse chimice, materiale de construcții și alte produse ale industriei românești.

După deschiderea festivă a Tîrgului, pavilionul țării noastre a fost vizitat de Jenö Fock, președintele guvernului ungar, de Apro Antal, Biszku Bela, Feher Lajos, Gaspar Sandor, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., de membri ai guvernului, ai corpului diplomatic acreditat la Budapesta.

Printre exponatele standului românesc, vizitatorii au remarcat strungul Carusel SC-1 600 de mare productivitate și precizie, mașina de rabotat SH-425, diferitele elemente de automatizare, motoarele și transformatoarele electrice de diferite capacități, aparatele de măsură și control, aparatele de radio și televizoarele.

Chiar din primele ore după deschiderea Tîrgului, pavilionul românesc a stîrnit un deosebit interes, marcat prin afluența mare de vizitatori și prin aprecierile privind calitatea produselor expuse.

*

• BELGRAD 16. — Corespondentul Agerpres, N. Plopeanu, transmite: Vineri după-amiază, la Belgrad, s-a deschis cel de-al 13-lea Tîrg internațional al tehnicii, la care participă peste 700 întreprinderi și firme din 20 de țări, printre care și Republica Socialistă România.

La festivitatea de deschidere au participat președintele R.S.F. Iugoslavia, I. B. Tito, președintele Vecei Executive Federale, Mika Șpiliak, și alți conducători de partid și de stat iugoslavi.

La pavilionul Republicii Socialiste România vizitatorii au admirat înalta calitate și precizia de lucru a mașinilor-unelte expuse. Specialiștii români au prezentat în fața vizitatorilor modul de funcționare al exponatelor, care sînt dotate cu sistem electronic de reglare automată.

PIESE LA DOSARUL UNUI BILANȚ

Josue de Castro despre „Alianța pentru progres" ca factor de... regres în America Latină

Cu puțin înainte de a pleca în turneul sud-american pe care-l întreprinde ca trimis special al președintelui Nixon, Nelson Rockefeller spunea ziariștilor: „Voi încerca să efectuez un bilanț al Alianței pentru progres. Importanța unui asemenea bilanț mi se pare mare într-un moment în care s-ar putea face simțită necesitatea unor reevaluări dificile în relațiile inter-americane".

Un studiu publicat la sfîrșitul lunii trecute de reputatul economist și sociolog brazilian Josue de Castro și intitulat plastic „Alianța pentru regres" ar putea constitui o foarte substanțială piesă la dosarul bilanțier al tărîmului Casei Albe.

„Alianța pentru progres — constată Josue de Castro — este din punctul de vedere al economiilor și societății țărilor latino-americane, la antipodul progresului. Ea apare ca un mecanism care perpetuează practicile manevrate de capitalul nord-american și care constituie una din principalele cauze ale subdezvoltării Americii Latine: hemoragia de dolari prilejuită de repatrierea beneficiilor capitalului străin și, pe de altă parte, de fluctuația prețurilor materiilor prime exportate".

Cunoscutul economist face o elocventă comparație între promisiunile programului „Alianței" și pierderile suferite în fiecare an de țările Americii Latine. Sumele acordate de „Alianță" nu s-au ridicat decît la mai puțin de [illegible] din totalul promis la lansarea programului. În schimb, pierderile depășesc cu mult pe cele din perioadele anterioare. Calculul efectuat de Castro, pe baza statisticilor oficiale, găsește un total de 3 700 000 000 de dolari care dispar anual (în ultimii cinci ani) pe diferite căi: 1 300 000 000 se pierd datorită „foarfecii" prețurilor, un miliard reprezintă profiturile și dobînzile repatriate în țările care au împrumutat sau au investit capital, iar restul de 1 400 de milioane de dolari ies din America Latină sub forma cotelor de amortizare a datoriilor externe contractate anterior. „Alianța" — scrie Josue de Castro — nu s-a preocupat niciodată de adevăratele motive ale mizeriei din America Latină și mai ales de condițiile în care evoluează comerțul acestei regiuni. Într-adevăr, scade din ce în ce mai mult valoarea vînzărilor țărilor latino-americane și devine tot mai scump ceea ce ele cumpără. Diminuarea sistematică a valorii materiilor prime în raport cu creșterea prețurilor la produsele industrializate, este denumită în literatura de specialitate „fenomenul foarfecelor". În 1958 Brazilia putea să cumpere un automobil în schimbul a 19 saci de cafea, dar în 1968 trebuie să plătească 34 de saci pentru același automobil; în 1958 Uruguayul cumpăra cu 22 de juncani un tractor iar în 1968 erau necesari pentru același tractor 42 de juncani. Citind date din cadrul reuniunilor Băncii interamericane de dezvoltare, economistul brazilian notează, astfel, că în ultimul deceniu numai Argentina a pierdut prin fenomenul „foarfecelor" echivalentul valorii totale (promise) a programului Alianței pentru progres. Columbia pierde anual ca urmare a aceluiași fenomen de cinci ori mai mult decît primește în cadrul programului Alianței. În perioada 1958—1968 America Latină a suferit o deteriorare de mai bine de 25 la sută în valoarea schimburilor comerciale. Creșterea exporturilor de produse de care dispun țările continentului sud-american nu mai servește, în asemenea împrejurări, aproape cu nimic la dezvoltarea Americii Latine, capacitatea ei de cumpărare fiind din ce în ce mai mică.

„Acest mecanism de strangulare — relevă Josue de Castro — operează în mod dramatic și dureros asupra economiilor latino-americane care sînt, fără excepție, deosebit de sensibile la fluctuațiile comerțului și în fiecare caz, depind de urcările și scăderile prețurilor. Cafeaua constituie 68 la sută din exporturile Braziliei, staniul — 60 la sută din exporturile Boliviei, cuprul — 63 la sută din cele ale statului Chile, petrolul — 95 la sută din vînzările în afară ale Venezuelei, zahărul — 60 la sută din cele ale Republicii Dominicane, lîna — 62 la sută din exporturile Uruguayului etc. O scădere bruscă a prețurilor la oricare din aceste produse implică o lovitură dată economiilor respective. Trebuie, însă, remarcat — adaugă economistul brazilian — că dependența este dublă, fiindcă mai mult de 60 la sută din comerțul țărilor latino-americane se face către sau dinspre S.U.A. În comparație cu 1958 prețurile materiilor prime și produselor alimentare vîndute de America Latină către S.U.A. au scăzut în 1968 cu circa 23 la sută, în timp ce valoarea produselor finite vîndute de S.U.A. pe continentul sud-american a crescut cu circa 12 la sută.

Un alt aspect izbitor, relevat în lucrarea amintită, îl constituie faptul că monopolurile nord-americane extrag cu mult mai mult decît investesc în America Latină. Din analiza datelor centralizate de Comisia Economică a O.N.U. pentru America Latină reiese că în perioada 1957—1967 investițiile de capital nord-american în America de sud au atins cifra de 5 510 000 000 dolari. În același interval, monopolurile nord-americane au obținut sub formă de dividente și alte beneficii, suma de 9 500 000 000 dolari.

„În asemenea condiții — conchide cu amară ironie Josue de Castro — mai e nevoie să ne întrebăm la progresul cui servește „Alianța pentru progres"? O confuzie lamentabilă: boala și remediul ei n-au absolut nimic de-a face una cu alta... Dezvoltarea țărilor Americii Latine trece, fără îndoială, nu prin programe de genul „Alianței pentru progres" ci printr-o energică acțiune de reconsiderare a relațiilor cu nord-americanii, prin eliberarea de presiunea marilor concentrări monopoliste din nord".

Acțiunea guvernului peruvian care a expropriat bunurile societății International Petroleum Company, ampla mișcare de solidaritate cu Lima manifestată în celelalte țări latino-americane, tendințele similare celor peruviene manifestate în numeroase state la sud de Rio Grande, relevă că amarele concluzii ale lui Josue de Castro sînt de fapt concluziile majorității latino-americanilor, inclusiv ale unui număr crescînd de cercuri influente din țările continentului sud-american.

Nelson Rockefeller nu descoperă, desigur, America de sud atunci cînd presupune că pentru Washington se apropie ora „reevaluărilor dificile" în relațiile cu latino-americanii.

E. R.

„O perfectă reușită"

Presa franceză despre spectacolele Teatrului „Lucia Sturdza Bulandra" la Paris

Cronica teatrală a ziarului „L'Aurore" este consacrată oi... neri specta[illegible] Teatrului „Lucia Stur[illegible] București c[illegible] Caragiale [illegible] lui" „prezen[illegible] tualei stag[illegible] Națiunilor. [illegible] — scrie ziar[illegible] punerii sale [illegible] care diaboli[illegible] mod clar [illegible] circ. Ideea [illegible] care cuprind[illegible] gul oraș, est[illegible] iar scenele [illegible] special, care [illegible] re, sînt o [illegible] Trebuie ada[illegible] nea, că toți [illegible] „Lucia Stu[illegible] creează un [illegible] pînă la exube[illegible] excelenți, da[illegible] afară de Ro[illegible] Ștefan Bănic[illegible] în mod clar [illegible] care întruchi[illegible] pon sulent[illegible] savuros cara[illegible]

În cronic[illegible] Monde" se s[illegible] ducerea lui [illegible] cei 15 actori [illegible] dau dovadă [illegible] pînire, a un[illegible] apropiate de [illegible]

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii" 40 362